

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 224.260 van 4 juli 2013
in de zaken I. A. 197.217/XII-6286
II. A. 199.260/XII-6508

In zake: Eric VAN HOOYDONK (I. + II.)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Flamey
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen: 1. de UNIVERSITEIT ANTWERPEN (I. + II.)
2. de VLAAMSE AUTONOME HOGESCHOOL HOGERE
ZEEVAARTSCHOOL (I)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jim Deridder
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 210A bus 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep in de zaak A.197.217, ingesteld op 27 juli 2010, strekt tot de nietigverklaring van:

“- Ten eerste: de beslissing van de Faculteitsraad van de Faculteit Toegepaste Economische Wetenschappen (TEW) van [de Universiteit Antwerpen] van onbekende datum waarbij aan Ralph De Wit een aanstelling voor 25% VTE wordt toegekend voor het doceren van de vakken ‘Zee- en Binnenscheepvaartrecht’ en ‘Seminarie Maritieme Rechtspraktijk’;
- Ten tweede: de beslissing van de Faculteitsraad van de Faculteit Toegepaste Economische Wetenschappen (TEW) van [de Universiteit Antwerpen] van 24 maart 2010 [...] waarbij in het kader van de personeelsallocatie 2010-2011 aan Ralph De Wit principieel een aanstelling voor 30% VTE wordt toegekend voor het doceren van de vakken ‘Vervoerrecht’, ‘Seminarie maritieme rechtspraktijk’ en ‘Grondige studie zee- en binnenscheepvaartrecht’;

- Ten derde: de beslissing van de Faculteitsraad van de Faculteit Toegepaste Economische Wetenschappen (TEW) van [de Universiteit Antwerpen] van onbekende datum waarbij aan Ralph De Wit een aanstelling voor 25% VTE wordt toegekend voor het doceren van de vakken ‘Transportrecht’, ‘Privaatrechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht’ en ‘Seminarie Maritieme Rechtspraak’;
- Ten vierde: de beslissing van de Faculteitsraad van de Faculteit Rechten van [de Universiteit Antwerpen] van 28 mei 2010 [...] waarbij wordt beslist dat:
 - o Kristiaan Bernauw vanaf 1 oktober 2010 tot 30 september 2013 het opleidingsonderdeel ‘Maritiem en transportverzekeringsrecht’ (3stpn., 30cu) (i.p.v. het bestaande opleidingsonderdeel ‘Zee- en transportverzekering’) zal doceren in de PAVO Transport- en maritiem recht en in de Masteropleiding van de Faculteit Rechten in een aanstellingspercentage van 10%;
 - o Anne-Marie Van Den Bossche vanaf 1 oktober 2010 het nieuw opleidingsonderdeel ‘Europeesrechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht’ (3stpn., 30cu) zal doceren;
 - o vacatures worden openverklaard voor de nieuwe vakken ‘Publiekrechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht’, ‘Milieurechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht’ en ‘Sociaalrechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht’, de desbetreffende vakbeschrijvingen worden vastgesteld en de beoordelingscommissies worden samengesteld;
 - o de naam van de bijzondere studie ‘Zee- en transportrecht’ (3stpn., 30cu) in de Masteropleiding van de Faculteit Rechten, tot 1 oktober 2010 gedoceerd door Eric Van Hooydonk [...] wordt gewijzigd in ‘Maritiem Recht’ (3stpn., 30cu) en dat het opleidingsonderdeel vanaf 1 oktober 2010 door Peter Van de Vijver zal worden gedoceerd;
 - o de aanstelling van [Eric Van Hooydonk] in de Faculteit Rechten wordt beëindigd.
- Ten vijfde: de (al dan niet impliciete) beslissing van de Raad van Bestuur, de Directeur of enig ander orgaan van [de Hogere Zeevaartschool] van onbekende datum waarbij Peter van de Vijver wordt belast met het doceren van het vak ‘Maritiem Recht’ binnen onderwijsprogramma’s van eerste verwerende partij.”

Het beroep in de zaak A.199.260, ingesteld op 21 februari 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de raad van bestuur van de Universiteit Antwerpen van 16 december 2010 waarbij bij de faculteit Rechten worden aangesteld, met ingang van 1 januari 2011, voor een periode van drie jaar:

- Gwendoline Gonsaeles tot deeltijds (10%) docent in het domein Milieurechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht,

- Steven Van Garsse tot deeltijds (10%) docent in het domein Publiekrechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht,
- Johan Peeters tot deeltijds (10%) docent in het domein Sociaalrechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 213.817 van 9 juni 2011 is in de zaak A.197.217 het debat heropend en de zaak volgens de gewone procedure voortgezet.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld over de beide zaken.

De verzoekende partij en de verwerende partijen hebben in de zaak A. 197.217 een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft in de zaak A. 199.260 een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 juni 2013.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sophie Aerts, die *loco* advocaat Peter Flamey verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jim Deridder, die verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybroeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is jurist en start zijn academische loopbaan aan de Universiteit Antwerpen (hierna ook: UA) in 1990 als assistent, waarna hij in 1995 wordt aangesteld als deeltijds docent en in 2000 als deeltijds hoofddocent. Het betreft steeds in de tijd beperkte aanstellingen. Zijn opdrachten zijn verdeeld over de faculteiten Toegepaste Economische Wetenschappen (TEW) en Rechten.

Tijdens het academiejaar 2008-2009 is verzoeker:

- deeltijds (50%) aangesteld in de faculteit TEW waar hij is belast met een onderwijsopdracht voor de opleidingsonderdelen ‘seminarie maritieme rechtspraak’, ‘seminarie internationaal zeerecht’, ‘zee- en binnenvaartrecht’ en ‘inleiding tot het internationaal zeerecht’. Het betreft een tijdelijke aanstelling van één jaar met ingang van 1 oktober 2008 tot 30 september 2009.
- deeltijds (10%) aangesteld in de faculteit Rechten waar hij is belast met een opdracht van onderwijs, onderzoek en dienstverlening voor het opleidingsonderdeel ‘zee- en transportrecht’. Het betreft een tijdelijke aanstelling van drie jaar met ingang van 1 oktober 2007 tot 30 september 2010.

Verzoeker is vanaf 2000 tot aan de opheffing ervan in 2009 ook voorzitter van het interfacultair Europees Instituut voor Zee- en Vervoerrecht (hierna: EIZVR).

3.2. Uit het beleidsplan van de faculteit TEW 2009-2013, zoals goedgekeurd door de raad van bestuur op 5 mei 2009, blijkt dat ongeveer 4,3 miljoen euro structureel moet worden geschrapt in de referentieperiode. Uit de bijlage 5 ‘bijsturing Beleidsplan TEW 2008-2013 - deeltijds tijdelijk ZAP’ blijkt dat de tijdelijke ZAP-aanstelling van verzoeker wordt gereduceerd tot 20%.

3.3. Op 7 mei 2009 meldt de decaan van de faculteit TEW aan verzoeker dat zijn tijdelijke aanstelling eindigt op 30 september 2009 en dat hij na positieve evaluatie kan worden aangesteld als 20% deeltijds tijdelijk ZAP-lid voor een periode van 1 jaar voor volgende onderwijsopdrachten:

- seminarie ‘Internationaal Zeerecht’ (3 stp. – ManaMa)
- seminarie ‘Maritieme Rechtspraak’ (3 stp. – ManaMa)

- ‘Zee- en Binnenscheepvaartrecht’ (6 stp. – ManaMa).

Verzoeker wordt gevraagd om uiterlijk op 1 juni 2009 een evaluatiedossier in te dienen.

Bij e-mail van 1 juni 2009 vraagt verzoeker een overleg en de toelating zijn beslissing later mee te delen, waarmee de decaan akkoord gaat. Na een onderhoud op 4 juni 2009 met de vice-decaan van de faculteit TEW, de voorzitter van de onderwijscommissie TEW en de voorzitter van het departement Transport en Ruimtelijke Economie van de faculteit TEW (hierna ook: departement TPR), bezorgt verzoeker op 9 juni 2009 aan de rector en de vice-rector, de decaan van de faculteiten TEW en Rechten, alsook de voorzitter van het departement TPR, zijn schriftelijke bezwaren tegen het voorstel en een voorstel voor een “alternatieve oplossing”. Verzoeker stelt “onder geen beding het [...] gedane voorstel [te] aanvaarden” en preciseert dat de “onderscheiden componenten” van zijn tegenvoorstel samenhangen, zodat, indien “één ervan niet kan worden gerealiseerd, [...] het volledige voorstel [vervalt]”. Eén van die componenten is dat verzoeker, onder voorwaarden, akkoord kan gaan met een vermindering van zijn aanstellingspercentage van 60 naar 50% maar dat een reductie van de aanstelling tot minder dan 50% “niet bespreekbaar” is.

Met een schrijven van 24 juni 2009 meldt de rector aan verzoeker dat, na overleg met de betrokken faculteiten, “er op dit moment geen mogelijkheid is om extra middelen vrij te maken om een 50%-aanstelling in 2009-2010 [...] te kunnen realiseren” en hij vraagt verzoeker vóór 11 juli 2009 aan de decaan van de faculteit TEW schriftelijk te laten weten of hij kan ingaan op het voorstel van 7 mei 2009. De rector wijst erop dat geen reactie vóór deze datum zal worden opgevat “als een uiting van een definitieve niet-aanvaarding van een nieuwe aanstelling aan de UA”.

Op 11 en 12 juli 2009 legt verzoeker aan de UA een “Nota over het beleid van de Universiteit Antwerpen in het domein van het zee- en transportrecht” voor en een door actoren uit de maritieme en juridische wereld ondertekend “Memorandum voor het behoud en de uitbouw van het zee- en transportrecht aan de Universiteit Antwerpen”.

Op 16 juli 2009 stuurt verzoeker een e-mail aan de vice-rector en de decaan van de faculteit TEW waarin hij bevestigt dat tegen eind augustus een concreet nieuw voorstel zal worden meegedeeld en hij aanneemt dat inmiddels geen negatieve beslissing zal worden genomen in het hem betreffende personeelsdossier.

Met een ter post aangetekend verzonden schrijven van 17 juli 2009 reageert de rector op de e-mail van 11 juli 2009 van verzoeker en op de voormelde nota. Hij leidt daaruit af dat verzoeker het voorstel van 7 mei 2009 niet aanvaardt. Hij meldt dat het besparingsbeleid van de UA en de faculteit TEW niet mag worden begrepen als een poging tot afbouw van het zee- en transportrecht en stelt dat, om het domein “maritieme wetenschappen”, inclusief zee- en transportrecht, een correcte plaats toe te kennen in het geheel van de activiteiten van de UA, op korte termijn een nieuw initiatief zal worden genomen. Tot slot stelt hij dat indien dit initiatief “tot [...] nieuwe vacature(s) aan de Universiteit Antwerpen in het domein van maritieme wetenschappen, inclusief zee- en transportrecht, aanleiding zou geven”, het verzoeker “vrij [staat zich] hiervoor kandidaat te stellen”.

In een ter post aangetekend verzonden schrijven met ontvangstbewijs van 23 juli 2009 verwondert verzoeker zich over de suggestie dat hij “het aanbod om een nieuwe deeltijdse ZAP-aanstelling te verkrijgen voor 20% voor onderwijs van vakken voor 12 studiepunten in de Faculteit TEW, niet [heeft] aanvaard”. Hij stelt dat in de nota van 11 juli 2009 “géén standpunt [werd] ingenomen over het voorstel van de Faculteit TEW in het [hem] betreffende personeelsdossier”. Hij bekritiseert de deadline van 11 juli en het feit dat hij niet wordt geraadpleegd bij het intern visie-overleg over zee- en transportrecht. Hij stelt “de voorbarige beëindiging van [zijn] aanstelling dan ook geenszins [te kunnen] aanvaarden en [...] welk initiatief ook om een interne of externe vacature uit te schrijven of in [zijn] vervanging te voorzien, in rechte [te zullen] aanvechten”, en verzoekt hem mee te delen “of een vacantverklaring of vervanging daadwerkelijk de intentie van de Universiteit” is dan wel of men bereid is “de beslissing over [zijn] personeelsdossier uit te stellen, zoals op gemotiveerde wijze gevraagd”.

3.4. Ook op 23 juli 2009 wordt door de voorzitter van het EIZVR, *in casu* verzoeker, en de directeur van de Hogere Zeevaartschool Antwerpen (HZA) een “Intentieovereenkomst betreffende de uitbouw van het zee- en transportrecht in Antwerpen” tussen het EIZVR, het ‘Institute for Transport and Maritime Management Antwerp’ (ITMMA) en de HZA, ondertekend.

3.5. Na een functioneringsgesprek op 7 september 2009 tussen verzoeker en leden van de faculteit TEW, waaronder de decaan, wordt in een eerste versie van het verslag afgesproken dat een einde wordt gemaakt aan de negatieve berichtgeving over de UA en de faculteit TEW, dat de faculteit TEW, rekening houdend met het standpunt van verzoeker, op zoek zal gaan naar een oplossing voor de ManaMa Martieme Wetenschappen en de plaats van het Zee- en vervoerrecht daarin en dat “de voorgeschreven procedure voor een heraanstelling zal gevolgd worden”. Na ontvangst van het verslag op 18 september 2009 maakt verzoeker bij e-mail van 20 september 2009 zijn wijzigingen en toevoegingen over. Verzoeker ontvangt op 28 september 2009 een aangepast verslag, met in bijlage de door hem voorgestelde wijzigingen die niet in het verslag zijn opgenomen. In het besluit van het verslag wordt, naast de voormelde afspraken, opgenomen dat het verzoeker zal “vrijstaan om deze aanstelling te aanvaarden”. Bij e-mail van 20 oktober 2009 meldt verzoeker het aangepaste verslag niet te ondertekenen.

3.6. Na gunstige evaluatie van verzoeker beslist de faculteitsraad TEW op 23 september 2009 tot de verlenging van zijn aanstelling als 20% deeltijds ZAP-lid (hoogleraar) in het departement TPR voor een periode van 1 jaar met volgende onderwijsopdrachten:

- Seminarie ‘Internationaal Zeerecht’ (3 stp. – ManaMa)
- Seminarie ‘Maritieme Rechtspraktijk’ (3 stp. – ManaMa)
- ‘Zee- en Binnenscheepvaartrecht’ (6 stp. – ManaMa).

3.7. Met een schrijven van 1 oktober 2009 deelt de rector aan verzoeker de inhoud van de voormelde beslissing van de faculteitsraad mee en vraagt hem om zo snel mogelijk schriftelijk aan het departement Personeel mee te delen of hij deze verlenging aanvaardt.

Op 20 oktober 2009 deelt verzoeker de rector mee “in de huidige omstandigheden niet in de gelegenheid te zijn te antwoorden op de vraag of [hij] de beschreven aanstelling al dan niet aanvaardt” en, alvorens daartoe over te gaan, dat hij een antwoord wenst op zijn vragen met betrekking tot de visie van de UA op het domein zee- en transportrecht en het personeelsbeleid, en of hij bij de uitwerking van de visie zal worden betrokken.

Bij e-mail van 23 oktober 2009 vraagt het departement Personeel, namens de rector, aan verzoeker om uiterlijk tegen maandag 26 oktober 2009 om 12.00u per e-mail mee te delen of hij de aanstelling van 20% al dan niet wenst te aanvaarden. Wanneer verzoeker niet of “geen expliciete keuze maakt tussen een aanvaarding of een niet-aanvaarding”, wordt dit opgevat dat hij de aanstelling niet wenst te aanvaarden. In dit laatste geval, dient verzoeker “bij een eventuele nieuwe aanstelling in de toekomst [...] via een vacature [...] aangevraagd te worden”.

Bij e-mail van 26 oktober 2009 (11.59u) antwoordt verzoeker dat hij, onder bepaalde voorwaarden, de aangeboden aanstelling kan aanvaarden, namelijk dat hij “wordt betrokken bij alle gesprekken over de visie van de UA op het zee- en transportrecht en de uitvoering ervan”, dat “de vermindering van het aanstellingspercentage op één of andere wijze wordt gecompenseerd zodat voor [hem] een totale academische aanstelling van 0,60 VTE wordt gerealiseerd met ingang van dit academiejaar” en dat “vanaf academiejaar 2010-2011 een vaste aanstelling wordt gerealiseerd”.

3.8. In een ter post aangetekend verzonden schrijven met ontvangstbewijs van 30 oktober 2009 stelt de rector dat uit de e-mail van 26 oktober 2009 blijkt dat verzoeker “het voorstel tot aanstelling als deeltijds hoogleraar met een (onderwijs)opdracht van de opleidingsonderdelen ‘Seminaries Martieme rechtspraktijk en Internationaal Zeerecht’ en ‘Zee- en Binnenscheepvaartrecht’ bij het departement Transport en Ruimtelijke Economie van de faculteit TEW, voor de periode van 1 jaar met ingang van 1 oktober 2009 en dit voor een aanstellingspercentage van 20%, niet aanvaardt”, vermits verzoeker “geen expliciete keuze [heeft] gemaakt tussen een aanvaarding of een niet-aanvaarding”. Verder

wordt gesteld dat dit betekent “dat uw aanstelling als deeltijds tijdelijk ZAP-lid aan de faculteit TEW eindigde op 30 september 2009”.

3.9. De faculteitsraad TEW beslist op 16 december 2009 het volgende:

“7.4. Tijdelijke uitbreiding van aanstellingen ZAP en BAP

Daar prof. dr. E. Van Hooydonk de verlenging van zijn deeltijdse (20%) aanstelling in de faculteit TEW niet aanvaardde, werden vervangers gezocht voor de invulling van de opleidingsonderdelen waarvan hij titularis was, tijdens het tweede semester van het academisch jaar 2009-2010. Hiervoor is 20% formatieruimte beschikbaar.

Vanuit het departement TPR worden volgende voorstellen geformuleerd:

- tijdelijke uitbreiding van de deeltijdse ZAP-aanstelling van prof. dr. Eduard Somers met 5% voor de periode van 01.02.2010 tot 30.09.2010 voor het seminarie ‘Internationaal Zeerecht’ (3 stp.), met volgende motivering:

‘Prof. Somers is verbonden aan en voormalig decaan van de Faculteit Rechten van de Universiteit Gent, en heeft ook al jarenlang een aanstelling aan de Universiteit Antwerpen, alwaar hij sindsdien tot grote tevredenheid van de studenten het opleidingsonderdeel ‘Inleiding tot het internationaal Zeerecht’ doceert. Inhoudelijk is hij de aanbevolen persoon om het seminarie over te nemen.’

- tijdelijke uitbreiding van de deeltijdse BAP-aanstelling (gastprofessor) van prof. dr. Ralph De Wit met 5% voor de periode van 01.02.2010 tot 30.09.2010 voor het seminarie ‘Maritieme rechtspraktijk’ (3stp.), met volgende motivering:

‘Prof. De Wit is verbonden aan de VUB, en sinds twee jaar ook aan de Universiteit Antwerpen, waar hij het opleidingsonderdeel ‘Vervoerrecht’ doceert binnen de Master TEW en de Manama’s Maritieme Wetenschappen en Zee- en Vervoerrecht. Zijn publicaties en zijn beroepservaring als advocaat in het domein transport maken van hem de aanbevolen persoon om dit seminarie op zich te nemen.’

- tijdelijke aanstelling als deeltijds (10%) gastprofessor [...] van prof. dr. Christiaan Bernauw voor de periode van 01.02.2010 tot 30.09.2010 voor het opleidingsonderdeel ‘Grondige studie Zee- en Binnenscheepvaartrecht’ (6 stp.), met volgende motivering: [...]

Besluit: de FR keurt de voorgestelde tijdelijke uitbreidingen eenparig goed voor de periode van 01.02.2010 tot 30.09.2010.”

3.10. Op 10 februari 2010 neemt het dagelijks bestuur van de faculteit TEW de volgende beslissing:

“6.2. Aanstelling BAP voor onderwijsopdracht

[...]

Prof. dr. C. Bernauw liet [...] aan het Departement Personeel weten dat hij [...] de aanstelling niet kan aanvaarden. De voorzitter van het departement TPR gaat op zoek naar een oplossing en vond prof. dr. Ralph De Wit bereid dit opleidingsonderdeel ook op te nemen.

De bijkomende aanstelling van prof. dr. R. De Wit betreft dan twee opleidingsonderdelen, één van 6 studiepunten waarmee een aanstelling van 10% op jaarbasis (12 maanden) overeenkomt en één van 3 studiepunten waarmee een aanstelling van 5% op jaarbasis (12 maanden) overeenkomt. Gegeven de inspanningen die voor deze onderwijsopdrachten moeten worden geleverd (voorbereidingstijd colleges, de lestijden, de bijwerking van de syllabus, de begeleiding van masterproeven, de twee examen- en deliberatiesessies, enz.) in een periode van 8 maanden, besliste de decaan bij hoogdringendheid om de aanstelling van prof. dr. Ralph De Wit als gastprofessor uit te breiden met 25% met ingang van 01.02.2010. (In totaal wordt hiermee de aanstelling van prof. Ralph De Wit van 5% op 30% gebracht tot 30.09.2010.) 15% vte is beschikbaar op de formatieruimte van E. Van Hooydonk, gegeven het feit dat hij zijn deeltijdse aanstelling niet aanvaardde. Voor de bijkomende 10%-aanstelling kan de faculteit gebruik maken van de personeelsruimte die beschikbaar is door de detachering van prof. dr. F. Bostyn.

De decaan legt zijn beslissing voor aan het DB.

Besluit: Het DB bekrachtigt deze beslissing.”

3.11. Op 2 februari 2010 beslist de raad van bestuur van de UA het volgende:

“De Raad van Bestuur beslist met onmiddellijke ingang het Antwerps kenniscentrum voor transport- en maritiem recht, als interfacultair instituut van de Universiteit Antwerpen waarin vier entiteiten participeren: de faculteiten Rechten en TEW van de Universiteit Antwerpen, ITMMA en de Hogere Zeevaartschool, op te richten en het Europees Instituut voor Zee- en Vervoerrecht op te heffen.

Het Antwerps kenniscentrum voor transport- en maritiem recht zal met ingang van 1 oktober 2010 volledig operationeel zijn en werken volgens de in de nota RvB/02.02.2010/047/4.1. beschreven beginselen van werking en beheer. Een voorlopige stuurgroep is, volgens de in de nota beschreven beginselen, in overgangsfase tot 1 oktober 2010 verantwoordelijk voor de voorbereiding van de operationele start en werking van het centrum.”

In de vermelde nota worden tussen de deelnemende entiteiten aan het Antwerps kenniscentrum voor transport- en maritiem recht (afgekort: Aktramar of Actramar) kernafspraken gemaakt die gelden als “inhoudelijk protocol”. Eén van de kernafspraken is dat:

“20) De Universiteit Antwerpen en de Hogere Zeevaartschool [...] een samenwerkingsovereenkomst [ondertekenen] die alle, hier vermelde relevante afspraken formaliseert. De consensus van de vier deelnemende entiteiten omtrent de hier vermelde kernafspraken laat echter al toe het centrum op te richten en zijn activiteiten voor te bereiden, volgens de hieronder beschreven overgangsregeling, zodat onderwijs-, onderzoeks- en dienstverleningsactiviteiten kunnen starten m.i.v. 1 oktober 2010; de samenwerkingsovereenkomst wordt voorts zo snel mogelijk goedgekeurd.”

De overgangsregeling, die uiterlijk tot 1 oktober 2010 geldt, bepaalt onder meer dat een voorlopige stuurgroep van Aktramar de operationele start en werking van het centrum voorbereidt, hetgeen o.m. de voorbereiding van de samenwerkingsovereenkomst tussen de HZA en de UA inhoudt.

3.12. De faculteitsraad TEW beslist op 24 maart 2010 de door het dagelijks bestuur van de faculteit TEW voorgestelde “personeelsallocatie 2010-2011: deeltijds ZAP, deeltijds BAP en aanwending beschikbare beleidsruimte 2010-2011” goed te keuren.

In het goedgekeurde voorstel is voor het departement TPR, onder meer, het volgende opgenomen:

“b. m.b.t. deeltijds tijdelijk BAP (gastprofessoren en/of gastlectoren)
[...]
- De Wit Ralph (0,3 vte) -
Vervoerrecht
Seminarie maritieme rechtspraktijk
Grondige studie zee- en binnenscheepvaartrecht
een eventuele heraanstelling wordt uitgesteld in afwachting van de besprekingen in het kader van het nieuwe centrum Aktramar.”

3.13. Op 28 mei 2010 neemt de faculteitsraad Rechten kennis van een nota over de postacademische vorming (afgekort: PAVO) Transport- en maritiem recht waaruit het volgende blijkt:

“3. Doelstelling

Met de oprichting van Actramar beoogde de Raad van Bestuur dat de Antwerpse studenten zouden kunnen genieten van een gecoördineerd en verruimd opleidingsaanbod in het transport- en maritiem recht. Na ruim overleg binnen de voorlopige stuurgroep van Actramar en na het inwinnen van extern advies (Gemeentelijk Havenbedrijf, Alfaport, Ceba, Staatsecretaris voor Mobiliteit, Koninklijke Belgische Redersvereniging, ...) ontstond er binnen de voorlopige stuurgroep van Actramar consensus om een aantal nieuwe vakken op masterniveau in te voeren binnen de bestaande masteropleidingen van Rechten en TEW, met openstelling van twee opleidingsonderdelen van de masteropleidingen van ITMMA en in samenwerking met de master Nautische Wetenschappen van de Hogere Zeevaartschool. Tevens wordt ervoor geopteerd om het volledige opleidingsaanbod in dit domein gebundeld en systematisch aan te bieden in één gezamenlijke opleiding georganiseerd binnen Actramar, nl. een PAVO. Dit heeft meerdere voordelen, o.m. het presenteren van één samenhangend programma, het creëren van een duidelijk aanbod naar geïnteresseerde professionals uit de haven- en transportwereld en totstandbrengen van een duidelijk gemeenschappelijk platform voor onderwijs in transport- en maritiem recht binnen het Antwerps hoger onderwijs.”

In de nota worden voor het programma van de PAVO Transport- en maritiem recht de opleidingsonderdelen toegelicht:

“Twee kernvakken

- Transportrecht

☐ 1e sem., titularis Ralph De Wit (onder voorbehoud van de verlenging van zijn aanstelling door de faculteit TEW; 10% ZAP-aanstelling)

- Maritiem Recht

☐ 1e sem., titularis Peter Van de Vijver (aangesteld door de HZS)

Acht verdiepvingsvakken

- Internationaal zeerecht

☐ 1e sem., titularis Eduard Somers (vaste 5% ZAP-aanstelling faculteit TEW)

- Maritiem en transportverzekeringsrecht

☐ 1e sem., titularis Kris Bernauw (lopende 10% ZAP-aanstelling faculteit Rechten)

- Privaatrechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht

☐ 1e sem., titularis Ralph De Wit (onder voorbehoud van de verlenging van zijn aanstelling door de faculteit TEW; 10% ZAP-aanstelling)

- Europeesrechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht

☐ 2e sem., titularis Anne-Marie Van den Bossche (vaste voltijdse aanstelling faculteit Rechten)

- Publiekrechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht

☐ 2e sem., externe vacature 10% ZAP faculteit Rechten

- Milieurechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht
 - ☐ 2e sem., externe vacature 10% ZAP faculteit Rechten
- Sociaalrechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht
 - ☐ 2e sem., externe vacature 10% ZAP faculteit Rechten
- Seminarie Maritieme Rechtspraktijk
 - ☐ 2e sem., titularis Ralph De Wit (onder voorbehoud van de verlenging van zijn aanstelling door de faculteit TEW; 5% ZAP-aanstelling)."

Van elk opleidingsonderdeel binnen de PAVO wordt een vakomschrijving gegeven met informatie opgenomen over de lesuren, de doelgroep, de lesinhoud, de werkvorm en het studiemateriaal en de evaluatievormen.

De faculteitsraad Rechten neemt op 28 mei 2010 vervolgens de volgende beslissing:

“5.13. Personeelsbeslissingen in het kader van de aanpassingen in het curriculum Rechten n.a.v. de oprichting van de PAVO Transport- en maritiem recht.

[...]

De decaan geeft een ruime toelichting. Hij brengt de eerdere beslissing van de Faculteitsraad over de oprichting van Aktramar en het onderwijsaanbod inzake transport- en maritiem recht in herinnering. De besprekingen over de uitwerking van een coherent vakkenpakket tussen de faculteiten TEW, Rechten en de Hogere Zeevaartschool en ITMMA hebben geleid tot de inrichting van de PAVO Transport- en Maritiem recht. Ook de Stuurgroep PAVO keurde dit initiatief inmiddels goed. Voor de Faculteit Rechten blijven de veranderingen beperkt. Er wordt niet geraakt aan de modules en de inbreng van de faculteit blijft conform de beslissing van de faculteitsraad beperkt tot 20%. Het opleidingsonderdeel dat Kristiaan Bernauw doceert, zal ook worden aangeboden in de PAVO Transport- en maritiem recht. Dit opleidingsonderdeel blijft inhoudelijk hetzelfde, verandert niet van semester, studiepunten of contacturen maar wijzigt wel van naam. Een andere wijziging in het eigen curriculum betreft de vervanging van het opleidingsonderdeel ‘Zee- en transportrecht’ door ‘Maritiem recht’ dat Peter Van de Vijver zal doceren.

De Faculteit Rechten wordt administrator van vijf opleidingsonderdelen. Zodoende zal ook het onderzoek dat collega’s daarin verrichten, worden toegewezen aan de faculteit.

Anne-Marie Van den Bossche zal het nieuwe opleidingsonderdeel ‘Europeesrechtelijke vraagstukken’ doceren. De decaan dankt haar om deze onderwijsopdracht te willen opnemen.

De decaan vermeldt tevens de beslissing, die is doorgesproken met de titularis Fiscaal recht, om het opleidingsonderdeel ‘Douane en Accijnzen’ open te stellen voor PAVO-studenten.

De studenten uit de initiële masteropleiding hebben bijkomende mogelijkheid om twee opleidingsonderdelen uit het ITMMA-programma op te nemen, mits zij daartoe de toestemming van de bevoegde organen verwerven.

5.13.1. Toewijzingen van onderwijsopdrachten in de PAVO Transport- en maritiem recht

Anne-Marie Van den Bossche verlaat de vergadering voor de duur van de behandeling van dit punt.

Beslissing

1. In een geheime stemming waaraan 29 leden deelnemen, keurt de raad met 26 ja en 3 ongeldige stemmen goed dat Kristiaan Bernauw vanaf 1 oktober 2010 tot 30 september 2013 het opleidingsonderdeel ‘Maritiem en transportverzekeringsrecht’ (3 stpn., 30cu) (i.p.v. het bestaande opleidingsonderdeel ‘Zee- en transportverzekering’) zal doceren in de PAVO Transport- en maritiem recht en in de Masteropleiding van de Faculteit Rechten in een aanstellingspercentage van 10%.

2. In een geheime stemming waaraan 31 leden deelnemen, keurt de raad met 30 ja en 1 neen goed dat Anne-Marie Van den Bossche vanaf 1 oktober 2010 het nieuwe opleidingsonderdeel ‘Europeesrechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht’ (3 stpn., 30 cu) zal doceren.

[...]

4. In een geheime stemming waaraan 30 leden deelnemen, beslist de raad met 28 ja en 2 ongeldige stemmen dat de naam van de bijzondere studie ‘Zee- en transportrecht’ (3 stpn., 30 cu) in de Masteropleiding van de Faculteit Rechten, tot 1 oktober 2010 gedoceerd door Eric Van Hooydonck, wordt gewijzigd in ‘Maritiem recht’ (3 stpn., 30 cu) en dat het opleidingsonderdeel vanaf 1 oktober 2010 door Peter Van de Vijver zal worden gedoceerd.

5.13.2. Vacatures voor nieuwe opleidingsonderdelen binnen de PAVO Transport- en maritiem recht

[...]

Beslissing

1. – In een geheime stemming waaraan 30 leden deelnemen, beslist de raad met 28 ja en 2 ongeldige stemmen het Bestuurscollege te vragen om de onmiddellijke externe vacant verklaring van een vacature van 10 % in het domein van ‘Publiekrechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht’;

- In een geheime stemming waaraan 32 leden deelnemen, beslist de raad met 32 ja het Bestuurscollege te vragen om de onmiddellijke extern vacant verklaring van een vacature van 10% in het domein van ‘Milieurechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht’;

- In een geheime stemming waaraan 32 leden deelnemen, beslist de raad met 32 ja het Bestuurscollege te vragen om de onmiddellijke extern vacant verklaring van een vacature van 10% in het domein van ‘Sociaalrechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht’;

Voornoemde vacatures dienen te worden gesloten op 15 september 2010 teneinde toe te laten dat de voordrachten tot aanstelling gebeuren door de faculteitsraad in zijn vergadering van 12 oktober 2010.”

De faculteitsraad stelt vervolgens de beoordelingscommissies samen.

3.14. Op 8 juni 2010 beslist het bestuurscollege van de UA, op basis van het voormeld advies van de faculteitsraad Rechten van 28 mei 2010, de deeltijdse functies (10%) ZAP voor de opleidingsonderdelen ‘publiekrechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht’, ‘milieurechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht’ en ‘sociaalrechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht’ vacant te verklaren en de betrokken vacatures worden gepubliceerd.

In de gepubliceerde vacatureberichten wordt de opdracht voor de drie opleidingsonderdelen als volgt bepaald:

- het, eventueel in het Engels, doceren van het betrokken opleidingsonderdeel in de PAVO transport- en maritiem recht (30 cu, 3 stpn., tweede semester);
- het begeleiden van studenten bij de meesterproef rechten (master rechten, 45 cu, 18 stpn.);
- het uitbouwen van onderzoek in het domein van het transport- en maritiem recht;
- het initiëren en begeleiden van doctoraal onderzoek;
- het besteden van bijzondere aandacht aan het aantrekken van externe financiering;
- het in voorkomend geval opnemen van taken van dienstverlening.

De profielvereisten zijn:

- het bezitten van een diploma master in de rechten en een doctoraat op proefschrift in de rechten;
- het bezitten van onderwijs- en onderzoekskwaliteiten die aansluiten bij de beleidslijnen van de universiteit en de faculteit.

Voor de vacature ‘milieurechtelijke vraagstukken’ worden ontvankelijke kandidaturen ingediend door, onder anderen, Gwendoline Gonsaeles. Voor de vacature ‘publiekrechtelijke vraagstukken’ worden ontvankelijke kandidaturen ingediend door, onder anderen, Marc De Decker en Steven Van Garsse.

Voor de vacature ‘sociaalrechtelijke vraagstukken’ worden ontvankelijke kandidaturen ingediend door, onder anderen, Marc De Decker en Johan Peeters.

Verzoeker stelt zich voor geen van deze betrekkingen kandidaat.

3.15. Het dagelijks bestuur van de faculteit TEW beslist op 23 juni 2010 het volgende:

“6.5. Aanstelling BAP voor onderwijsopdrachten
[...]

g. Zoals voorzien in het beleidsplan van de faculteit TEW en overeengekomen in het kader van de opstart van ACTRAMAR, stelt de Departementsraad TPR de heraanstelling en uitbreiding van aanstelling (aanwending vrijgekomen personeelsruimte) van Ralph De Wit voor als 25% BAP (gastprofessor – niveau ZAP) voor 3 jaar, van 01.10.2010 tot 30.09.2013 met volgende opdrachten:

- Transportrecht (3 stp, 1e semester)
- Privaatrechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht (3 stp, 2e semester)
- Seminarie Maritieme Rechtspraktijk (3 stp, 2e semester)
- het begeleiden van een aantal masterproeven in de Master na Master Zee- en Vervoerrecht en/of Master Maritieme Wetenschappen
- het verrichten van onderzoek en dienstverlening in het domein van transport- en maritiem recht in het kader van Actramar.

Hierbij wordt volgende motivering gegeven:

‘Ralph de Wit is doctor in de rechtsgeleerdheid (1993), met een proefschrift over vervoerrecht. Hij is een eminent jurist en specialist vervoerrecht. Hij publiceert regelmatig over contractenrecht, vervoerrecht en internationaal privaatrecht. Hij is een gewaardeerde gastprofessor die reeds meerdere jaren doceert in de Master na Master Maritieme Wetenschappen en de Master na Master Zee- en Vervoerrecht, met telkens positieve evaluaties door de studenten.’

Besluit: Het DB keurt deze aanstelling goed.”

3.16. Op 16 december 2010 beslist de raad van bestuur van de UA:

- Gwendoline Gonsaeles aan te stellen tot deeltijds (10%) docent met een opdracht van onderwijs, onderzoek en dienstverlening in het domein ‘milieurechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht, bij de faculteit rechten met ingang van 1 januari 2011 voor een periode van drie jaar;
- Steven Van Garsse aan te stellen tot deeltijds (10%) docent met een opdracht van onderwijs, onderzoek en dienstverlening in het domein ‘publiekrechtelijke

vraagstukken inzake transport- en maritiem recht, bij de faculteit rechten met ingang van 1 januari 2011 voor een periode van drie jaar;

- Johan Peeters aan te stellen tot deeltijds (10%) docent met een opdracht van onderwijs, onderzoek en dienstverlening in het domein ‘sociaalrechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht, bij de faculteit rechten met ingang van 1 januari 2011 voor een periode van drie jaar.

Marc De Decker bestrijdt de twee laatst genoemde benoemingen met annulatieberoepen, waarover de Raad van State uitspraak deed bij arresten nr. 220.237 en nr. 220.238 van 10 juli 2012.

IV. Nadere omschrijving van het voorwerp van het beroep A.197.217

4.1. Uit het feitenrelaas blijkt dat de met het beroep A.197.217 “ten eerste” aangevochten beslissing van de faculteitsraad TEW “van onbekende datum” te begrijpen is als de *sub* 3.10 gerelateerde beslissing van het dagelijks bestuur van de faculteit TEW van 10 februari 2010.

4.2. Uit het feitenrelaas blijkt dat de met het beroep A.197.217 “ten derde” aangevochten beslissing van de faculteitsraad TEW “van onbekende datum” te begrijpen is als de *sub* 3.15 gerelateerde beslissing van het dagelijks bestuur van de faculteit TEW van 23 juni 2010.

4.3. De met het beroep A.197.217 “ten vierde” bestreden beslissing van de faculteitsraad Rechten van 28 mei 2010 komt in het feitenrelaas ter sprake *sub* 3.13. Verzoeker viseert daarin luidens het inleidend verzoekschrift vijf aspecten. Verwerende partij werpt in de memorie van antwoord op dat het vijfde aspect geen rechtscheppende handeling is maar de loutere vaststelling dat de aanstelling van verzoeker is beëindigd, die volgt uit het feit dat geen beslissing tot hernieuwing van de aanstelling werd genomen waarom verzoeker ook nooit heeft verzocht. In de memorie van wederantwoord vermeldt verzoeker dit vijfde aspect van de beslissing nergens meer. In het auditoraatsverslag wordt opgemerkt dat het vijfde aspect – “de aanstelling van verzoeker in de Faculteit Rechten wordt beëindigd” – in de bestreden beslissing van 28 mei 2010 niet eens wordt vermeld. Het auditoraat concludeert:

“Ingevolge de vaststelling dat de deeltijdse (10%) aanstelling van verzoeker binnen de faculteit Rechten een tijdelijke aanstelling betreft voor een periode van drie jaar met ingang van 1 oktober 2007, eindigde zijn aanstelling in principe van rechtswege bij het verstrijken van de aanstellingsperiode, *i.c.* 30 september 2010. Evenwel dient te worden vastgesteld dat de faculteitsraad Rechten reeds op 28 mei 2010 beslist dat ‘de naam van de bijzondere studie Zee- en transportrecht (3 stpn., 30 cu) in de Masteropleiding van de Faculteit Rechten, tot 1 oktober 2010 gedoceerd door Eric Van Hooydonck wordt gewijzigd in Maritiem Recht (3 stpn., 30 cu) en dat het opleidingsonderdeel vanaf 1 oktober 2010 door Peter Van de Vijver zal worden gedoceerd’, d.i. het door verzoeker bestreden vierde onderdeel. Aldus volgt uit die beslissing dat reeds op 28 mei 2010 is beslist de aanstelling van verzoeker na 30 september 2010 niet te hernieuwen. In die zin valt het door verzoeker bestreden vijfde onderdeel in wezen samen met het bestreden vierde onderdeel.
De exceptie, zoals ambtshalve aangepast, dient te worden aangenomen.”

In de laatste memorie herneemt verzoeker niet meer zijn vordering om dit aspect te vernietigen en vordert hij de vernietiging van de beslissing van de faculteitsraad Rechten van 28 mei 2010 nog enkel wat de eerste vier aspecten betreft. Hieruit begrijpt de Raad van State dat verzoeker de zienswijze van het auditoraat bijvalt en, in ieder geval, het vijfde aspect niet meer tot afzonderlijk voorwerp van zijn beroep rekent.

4.4. Wat de met het beroep A.197.217 “ten vijfde” bestreden beslissing betreft, wordt verwezen naar wat volgt, *sub* 29 tot 35.

V. Samenvoeging

5.1. Verzoeker vraagt dat de voorliggende beroepen worden samengevoegd.

5.2. In de zaak A.197.217 vecht verzoeker onder meer een beslissing aan die genomen is in het kader van de aanstellingsprocedure welke is uitgemond in de benoemingen die hij bestrijdt met het beroep A.199.260, namelijk de beslissing van de faculteitsraad om het bestuurscollege te verzoeken de bedoelde deeltijdse functies voor externe vacature open te verklaren. Het auditoraat heeft voorts over beide beroepen één enkel verslag opgesteld. Er kan ook met één arrest uitspraak over volgen.

VI. Ontvankelijkheid van het beroep A.197.217

A. Vooraf

6. In het inleidend verzoekschrift in de zaak A. 197.217 bepaalt verzoeker zelf zijn belang bij de nagestreefde nietigverklaringen als volgt:

“De bestreden beslissingen houden in dat het verzoeker onmogelijk wordt gemaakt zijn erg succesrijke twintigjarige academische loopbaan aan de Universiteit Antwerpen verder te zetten en uit te bouwen, en dat deze loopbaan zonder het allerminste rationele motief, bijzonder abrupt wordt beëindigd.

Door de bestreden beslissingen worden zijn aanstellingen als lid van het Zelfstandig Academisch Personeel (ZAP) en de door hem sinds jaar en dag gedoeerde kernvakken zonder vacantverklaring of vergelijking van titels en verdiensten toegewezen aan andere personen. Meteen wordt het hem onmogelijk gemaakt de aan de UA gebruikelijke automatische verlenging van zijn aanstelling te bekomen of, in geval van vacantverklaring, om zich kandidaat te stellen teneinde de betrokken aanstelling (opnieuw) te bekomen.

Ook wordt het hem bij voorbaat onmogelijk gemaakt een nieuwe aanstelling voor andere in zijn expertisedomein liggende specialisatievakken te bekomen. Een nieuw vak waarin hij gespecialiseerd is wordt zonder vacantverklaring en vergelijking toegewezen aan een lesgever zonder betekenisvolle affiniteit met de betrokken materie. Doordat bij de drie nieuwe vacantverklaringen reeds vooraf opgestelde gedetailleerde vakbeschrijvingen zijn gevoegd die op maat van en kennelijk door andere lesgevers zijn opgesteld, blijkt dat verzoeker ook in deze context bij voorbaat de weg naar een nieuwe aanstelling is afgesneden. Ook wat deze drie nieuwe specialisatievakken betreft verhinderen de bestreden beslissingen dat verzoeker zich kandidaat stelt en een faire kans krijgt.

Door een en ander komt niet alleen verzoekers bestaande academische loopbaan – uiteraard volledig buiten zijn wil – ten einde, maar lijdt hij overigens ook aanzienlijk inkomensverlies (van een wedde als 60 % VTE ZAP in 2008-2009 tot nihil in 2010-2011) en verliest hij elke kans op verdere bevordering. Zoals omstandig aangetoond schaden de bestreden beslissingen bovendien verzoekers goede naam en reputatie in wetenschappelijke, juridische en maritieme kringen.

Door de gevraagde vernietiging van de bestreden beslissingen worden eerste en tweede verweersters ertoe genoopt om al de betrokken aanstellingen en opdrachten op correcte wijze vacant te verklaren en alsnog tot een objectieve vergelijking van titels en verdiensten over te gaan. Alleen door een vernietiging van de bestreden beslissingen kan het door verzoeker geleden persoonlijke, rechtstreekse en griefhoudende nadeel worden hersteld.

Het persoonlijk belang van verzoeker bij de vernietiging staat dan ook buiten discussie.”

7. Er is voor een verzoekende partij geen stelplicht om haar belang bij het beroep reeds in het inleidend verzoekschrift te omschrijven of toe te lichten. Echter, doet een verzoekende partij zulks wel, dan heeft zij daarmee zelf de contouren geschetst waarom het haar te doen is en moet de Raad met die door de verzoekende partij vastgelegde grenzen van het gerechtelijk debat rekening houden.

B. De beslissing van het dagelijks bestuur van de faculteit TEW van 10 februari 2010

Exceptie

8. Eerste verwerende partij werpt op dat de beslissing van het dagelijks bestuur van de faculteit TEW van 10 februari 2010 werd genomen om te voorzien in de vervanging van verzoeker voor het academiejaar 2009-2010. Met verwijzing naar de rechtsregels van het ZAP-statuut “die van toepassing zijn op vervangingen”, stelt zij dat het een “tijdelijke beslissing” is voor “één academiejaar (artikelen 49 en 53) tot waarborging van de continuïteit (artikel 49), omdat de onderwijsopdracht vacant is in afwachting van toewijzing (artikel 50), die in principe intern dient te worden opgevangen (artikel 52), waarvoor de decaan de rector heeft aangeschreven (artikel 51)”. De beslissing bij hoogdringendheid genomen door de decaan op 3 februari 2010 is door de eerste bestreden beslissing bekrachtigd.

Zij betoogt voorts dat verzoeker de verlenging van zijn aanstelling uitdrukkelijk heeft geweigerd. Verzoeker heeft op veel goodwill en tijd kunnen rekenen om zijn beslissing daaromtrent te expliciteren. Hij heeft de niet-verlenging niet in rechte aangevochten. Daar verzoeker de beëindiging van zijn aanstelling niet heeft betwist en vervolgens niet heeft gekandideerd voor een aanstelling in de betrokken opleidingsonderdelen, doet verzoeker niet blijken van het rechtens vereiste persoonlijk en actueel belang om de eerste bestreden beslissing – die verzoeker hoe dan ook geen voordeel kan bieden – te vorderen.

9. Verzoeker antwoordt dat van hem werd verwacht dat hij drie opleidingsonderdelen zou doceren met een aanstelling van nauwelijks 20% vte, terwijl R. De Wit een hogere aanstelling krijgt (25% vte) terwijl hij enkel twee opleidingsonderdelen moet doceren. De aanstelling van R. De Wit overtreft derhalve ruimschoots het aanbod dat aan verzoeker werd gedaan.

Volgens verzoeker kan hem ook niet tegengeworpen worden dat hij de beëindiging van zijn aanstelling niet heeft aangevochten, aangezien die beëindiging van rechtswege een einde nam zonder dat hiertoe enige beslissing moest worden genomen.

Beoordeling

10. Eerste verwerende partij en verzoeker wijzen er terecht op dat verzoeker binnen de faculteiten TEW en Rechten een tijdelijke deeltijdse aanstelling genoot die in principe van rechtswege eindigde op 30 september 2009 respectievelijk 30 september 2010.

Evenmin evenwel, kan worden betwist dat zo een tijdelijke aanstelling verlengd kan worden in functie van een gunstige evaluatie en, wat verzoeker betreft, herhaaldelijk in het verleden ook werd verlengd, volgens hem in de faculteit TEW “liefst dertienmaal”.

Is er uit formeel oogpunt dus inderdaad geen uitdrukkelijke beëindigingsbeslissing, dan staat daar tegenover dat er wel een weigeringsbeslissing, namelijk de weigering om de aanstelling te hernieuwen, voorhanden is.

11. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de eerste bestreden beslissing is genomen, eensdeels, omwille van de (uiteindelijke) vaststelling op 30 oktober 2009 dat verzoeker het aangeboden percentage van 20% voor de verlenging van zijn tijdelijke aanstelling voor de opleidingsonderdelen ‘seminarie maritieme rechtspraktijk’, ‘seminarie internationaal zeerecht’ en ‘zee- en binnenscheepvaartrecht’ niet had aanvaard en, anderdeels, omdat de op 16 december 2009 door de faculteitsraad TEW aangestelde vervanger voor het opleidingson-

derdeel ‘grondige studie zee- en binnenscheepvaartrecht’ de tijdelijke deeltijdse aanstelling niet aanvaardt.

12. Met verwerende partij stelt de Raad van State vast dat verzoeker ruim de tijd is gegeven om zich erover te bezinnen of hij onder de aangeboden voorwaarden een verlenging van zijn aanstelling zou aanvaarden, dat hij die verlenging niet onvoorwaardelijk heeft willen aanvaarden en dat hij van de beslissing dat de aanstelling dan ook niet hernieuwd zou worden uiterlijk kennis kreeg door middel van de brief van de rector van 30 oktober 2009.

Verzoeker heeft de uit die kennisgeving uitdrukkelijk blijkende weigering om zijn aanstelling te verlengen niet in rechte bestreden. Evenmin heeft hij, onder alle voorbehoud, de aangeboden verlenging aanvaard en enkel de eruit blijkende weigering om hem voor een groter percentage aan te werven aangevochten.

Volstaat die houding niet om verzoeker het belang te ontzeggen om beslissingen over latere academiejaren of beslissingen met betrekking tot andere opleidingsonderdelen aan te vechten, het staat er wel aan in de weg dat hij nog de nietigverklaring nastreeft van de beslissing waarbij voor het nog resterende deel van het betrokken academiejaar *in extremis* in een vervanging wordt voorzien. De niet-verlenging voor dat academiejaar is immers definitief en on-aantastbaar. Daarenboven kan verzoeker moeilijk staande houden belang erbij te hebben om het aanbod tot aanstelling voor 20% en 12 maanden voor drie opleidingsonderdelen dat hijzelf duidelijk heeft geweigerd, voor een identiek volume (R. De Wit 25% en 8 maanden plus E. Somers 5% en 8 maanden) opeens toch te willen opnemen. Uit de correspondentie tussen partijen blijkt zonder twijfel dat verzoeker voor minder dan een aanstelling van 50% voor twaalf maanden geen enkel aanbod aanvaardbaar vond. Voorts heeft hij de beslissing van de faculteitsraad van 16 december 2009 houdende toewijzing van het opleidingsonderdeel seminarie Internationaal Zeerecht aan E. Somers zelfs niet aangevochten.

13. De exceptie is gegrond.

C. De beslissing van de faculteitsraad TEW van 24 maart 2010

Exceptie

14. Eerste verwerende partij werpt op dat de beslissing van de faculteitsraad van 24 maart 2010 niet griefhoudend is.

15. Verzoeker wijst in de memorie van wederantwoord erop dat de tweede bestreden beslissing R. De Wit *nominatim* vermeldt als titularis van de vakken Vervoerrecht, seminarie Maritieme Rechtspraktijk en Grondige studie Zee- en binnenscheepvaartrecht en dat niet wordt gepreciseerd wat het gevolg van de besprekingen in het kader van het Aktramar zal zijn. Om die reden kan volgens verzoeker “niet zonder meer worden aangenomen” dat de tweede bestreden beslissing de latere beoordelingsvrijheid van de faculteit TEW niet heeft beperkt.

16. In de laatste memorie van verzoeker heet het zelfs dat van een dergelijke beperking van de latere beoordelingsvrijheid van de faculteit TEW “*in casu* manifest sprake” is. Waarom, wordt niet nader toegelicht.

Beoordeling

17. Op 24 maart 2010 notuleert de faculteitsraad dat “een eventuele heraanstelling [van R. De Wit] wordt uitgesteld”. Deze beslissing waarbij een agendapunt naar een latere datum wordt uitgesteld is niet alleen voor verzoeker niet griefhoudend, het is zelfs geen voor vernietiging vatbare rechtshandeling.

18. De desnoods ambtshalve op te werpen exceptie is gegrond.

D. De beslissing van de faculteitsraad Rechten van 28 mei 2010 met betrekking tot de aanstelling van K. Bernauw

Exceptie

19. Eerste verwerende partij werpt op dat verzoeker zonder belang is de beslissing aan te vechten met betrekking tot K. Bernauw, aangezien hijzelf niet de titularis van dit opleidingsonderdeel was en de titularis zijn opdracht gewoon verder zet, zij het met een naamswijziging.

20. In de memorie van wederantwoord gaat verzoeker niet in op deze argumentatie. Hij beperkt zich ertoe te stellen dat ook wat de aanstelling van K. Bernauw betreft, hem niet de mogelijkheid is geboden zich kandidaat te stellen omdat deze aanstelling gebeurde zonder interne of externe vacature. In de laatste memorie herhaalt hij dit.

Beoordeling

21. Het door verzoeker zelf omschreven belang (*supra*) waarmee hij de grenzen van de rechtsstrijd heeft bepaald, houdt enkel verband met de onmogelijkheid een aanstelling voor zijn opleidingsonderdelen te behouden (of opnieuw te verwerven) en met de onmogelijkheid een aanstelling voor nieuwe opleidingsonderdelen te verwerven.

Eerste verwerende partij stelt dan ook terecht dat verzoeker het vereiste belang ontbeert aangezien hij niet de titularis was van dit opleidingsonderdeel en K. Bernauw, als titularis, “zijn opdracht gewoon verder zet, zij het met een naamswijziging” maar met dezelfde inhoud en studieomvang en hetzelfde aanstellingspercentage.

22. De exceptie is gegrond.

E. De beslissing van de faculteitsraad Rechten van 28 mei 2010 met betrekking tot de openverklaring van de vacatures voor drie nieuwe opleidingsonderdelen, de vaststelling van de vakbeschrijvingen en de samenstelling van de beoordelingscommissies

Exceptie

23. Eerste verwerende partij is van oordeel dat verzoeker geen enkel belang heeft om zich te verzetten tegen een beslissing waarbij nieuwe opleidingsonderdelen waarvan hijzelf nooit de titularis is geweest en waarvoor hij niet kon worden aangesteld zonder vacature, vacant worden verklaard.

24. Verzoeker stelt in het inleidend verzoekschrift belang te hebben bij het bestrijden daarvan omdat bij de drie nieuwe vacantverklaringen reeds vooraf opgestelde gedetailleerde vakbeschrijvingen zijn gevoegd die “op maat van en kennelijk door andere lesgevers zijn opgesteld”, zodat blijkt dat hem bij voorbaat de weg naar een nieuwe aanstelling is afgesneden en hem wordt verhinderd zich kandidaat te stellen en een faire kans te krijgen.

In de memorie van wederantwoord stelt verzoeker dat het feit dat hij zich geen kandidaat heeft gesteld voor deze vacatures hem niet zijn belang ontnemt. Hij voert aan dat het bij voorbaat was uitgesloten dat zijn kandidatuur gunstig zou worden beoordeeld gelet op de hetze die tegen hem werd gevoerd, op het feit dat de vakbeschrijvingen voor de nieuwe opleidingsonderdelen “reeds werden opgemaakt en op maat waren gesneden van het profiel van bepaalde academici voor wie deze vakken waren voorbestemd” en gelet op de samenstelling van de adviescommissies. Hij verwijst naar de vaste rechtspraak van de Raad van State waarbij de exceptie van gebrek aan belang niet kan worden aanvaard “wanneer op voorhand vaststaat dat het indienen van een kandidatuur zinloos is”.

Verzoeker gaat in de laatste memorie ermee akkoord dat de vacantverklaring enkel een voorstel aan het bestuurscollege vormt, maar hij wijst erop dat het derde onderdeel minstens gedeeltelijk ontvankelijk is, omdat de vaststelling van de vakbeschrijvingen en de samenstelling van de beoordelingscommissies een definitieve beslissing waren van de faculteitsraad.

Beoordeling

25. Verzoeker betwist niet dat de bedoelde opleidingsonderdelen nieuw zijn; hij refereert er integendeel bij de beschrijving van zijn belang in die termen aan.

26. Verzoeker weerlegt in de laatste memorie niet de in het audito-raatsverslag verwoorde vaststelling dat niet de faculteitsraad, maar wel het be-stuurscollege – op 8 juni 2010 – de vacatures voor de drie nieuwe opleidingson-derdelen open heeft verklaard en dat verzoeker deze beslissing van 8 juni 2010 niet met een annulatieberoep heeft aangevochten, waarbij hij zou hebben kunnen – en moeten – aantonen dat deze beslissing voor hem direct grievend was.

27. De vacantverklaring voor de aanstelling in nieuw geprogram-meerde opleidingsonderdelen en de samenstelling van de beoordelingscommis-sies zijn niet voor vernietiging vatbare voorbereidende handelingen in het geheel van handelingen die als complexe administratieve verrichting culminereren in de uiteindelijke benoeming van de succesvolle kandidaat.

Volgens het door het bestuurscollege vastgestelde en in het vacaturebericht gepubliceerde profiel zijn de vereisten voor kandidaatstelling het bezitten van een diploma master in de rechten, een doctoraat op proefschrift in de rechten en het bezitten van onderwijs- en onderzoekskwaliteiten die aansluiten bij de beleidslijnen van de universiteit en de faculteit. Verzoeker, die aan dit profiel beantwoordt, toont bijgevolg niet aan dat hij hierdoor een dadelijk nadeel lijdt, zodat de aangevochten handelingen van de faculteitsraad jegens hem geen afzon-derlijk aanvechtbare vóórbeslissingen zijn. De eventuele onwettigheid van zo een louter voorbereidende handeling kan wel een argument zijn om de eindbeslissing te vitiëren.

28. De exceptie is gegrond.

F. De “ten vijfde” bestreden beslissing van de Hogere Zeevaartschool Antwerpen

Exceptie

29. Verzoeker omschrijft de vijfde door hem bestreden beslissing als “de (al dan niet impliciete) beslissing van de Raad van Bestuur, de Directeur of enig ander orgaan van tweede verwerende partij van onbekende datum waarbij Peter Van de Vijver wordt belast met het doceren van het vak ‘Maritiem Recht’ binnen de onderwijsprogramma’s van eerste verwerende partij”.

30. Tweede verweerster stelt dat zij geen beslissing met dergelijke strekking heeft genomen en dat de beslissing “zoals zij door verzoekende partij wordt beschreven, niet bestaat” zodat het beroep onontvankelijk is bij gebrek aan voorwerp. Zij heeft P. Van de Vijver niet formeel aangesteld om binnen de onderwijsprogramma’s van de Universiteit Antwerpen een opleidingsonderdeel op te nemen, en evenmin heeft P. Van de Vijver voor de bijkomende studenten een uitbreiding van zijn aanstelling binnen de Hogere Zeevaartschool verkregen. Zij stelt dat de Universiteit Antwerpen heeft beslist dat haar studenten die binnen haar opleidingen het opleidingsonderdeel Maritiem Recht volgen, bij de studenten van de HZA worden gevoegd. In het kader van de samenwerking en het streven naar synergie heeft zij hiertegen geen bezwaar.

31. Verzoeker repliceert dat de argumentatie van tweede verweerster ongeloofwaardig is en zou impliceren dat de UA eenzijdig, zonder enige beslissing van een orgaan van de Hogere Zeevaartschool, zou kunnen beslissen dat haar studenten voortaan de lessen van een bepaald opleidingsonderdeel dienen te volgen bij een door de Hogere Zeevaartschool aangestelde – en betaalde – docent. Volgens hem kan redelijkerwijs niet anders worden besloten dan dat er wel degelijk een beslissing van tweede verweerster of haar organen voorhanden is.

32. Nadat het auditoraat verzoeker hoe dan ook belang ontzegt bij het bestrijden van de besproken beslissing, dupliceert hij in de laatste memorie dat de beide beslissingen uitgaan van twee verschillende besturen, waardoor de nietigverklaring van de ene beslissing juridisch geen impact heeft op de rechtsgeldigheid van de voor verzoeker grievende besluitvorming in het andere bestuur.

Beoordeling

33. De beslissing om P. Van de Vijver een opleidingsonderdeel Maritiem Recht te laten doceren aan (studenten van) de UA is genomen door een orgaan van de UA: het is een onderdeel van wat de faculteitsraad Rechten op 28 mei 2010 heeft besloten en vormt een aspect van het vierde voorwerp van het beroep A.197.217.

Wat de Hogere Zeevaartschool bijgevolg ten hoogste kon beslissen – en mogelijk moest beslissen – is voor P. Van de Vijver de weg vrijmaken om die benoeming te aanvaarden, bijvoorbeeld door hem te detacheren, door een cumulatie toe te staan of door te accepteren dat studenten van de UA zijn lessen bijwonen en bij hem examen konden afleggen. Een en ander kan een uitdrukkelijke, dan wel een impliciete of een stilzwijgende beslissing zijn geweest. In zoverre wordt verzoeker bijgevalen.

34. Zoals hierna zal blijken, moet de beslissing van de faculteitsraad van 28 mei 2010 dat het opleidingsonderdeel Maritiem Recht – voorheen gedoceerd door verzoeker onder de benaming Zee- en transportrecht – vanaf 1 oktober 2010 door P. Van de Vijver zal worden gedoceerd, sneuvelen.

Het hiervóór aangehaalde belang van verzoeker – namelijk, met zijn woorden, “de aan de UA gebruikelijke automatische verlenging van zijn aanstelling te bekomen of, in geval van vacantverklaring, om zich kandidaat te stellen teneinde de betrokken aanstelling (opnieuw) te bekomen [of] een nieuwe aanstelling voor andere in zijn expertisedomein liggende specialisatievakken te bekomen” – is daarmee voldoende gediend. Zoals het auditoraat vaststelt, dient desnoods ambtshalve te worden opgeworpen dat verzoeker geen bijkomend voordeel erbij heeft, om daarenboven de al dan niet formeel veruitwendigde beslissing waarmee de Hogere Zeevaartschool aan P. Van de Vijver de toestemming zou hebben gegeven om het bedoelde vak aan (studenten van) de UA te doceren – en die door de hierna uit te spreken nietigverklaring haar voorwerp verliest – uit het rechtsverkeer verwijderd te zien worden. Voor de beoordeling van de ontvankelijkheid, wat dit voorwerp betreft, is er dan ook geen noodzaak om nader in te gaan op de vraag naar het bestaan en de juiste kwalificatie ervan, mede in het

licht van de draagwijdte van het akkoord tot samenwerking tussen de UA en de HZA voor de organisatie van de gezamenlijke opleiding PAVO Transport- en Maritiem recht.

35. In zoverre is het beroep niet ontvankelijk.

G. De overige bestreden beslissingen

36. Voor zover eerste verwerende partij tegen de overige bestreden beslissingen in de zaak A.197.217 middelen van onontvankelijkheid heeft opgeworpen, met betrekking tot de tijdigheid of het belang van verzoeker, werden deze in het auditorsverslag onderzocht en werd op gemotiveerde wijze voorgesteld om ze te verwerpen. Daarop repliceert verwerende partij niet meer in haar laatste memorie, hetgeen de Raad van State doet aannemen dat zij zich kan vinden in de vaststellingen en conclusies van het auditoraat en niet langer aandringt op haar excepties. Ook de Raad ziet geen reden om er anders over te oordelen. Zijn bijgevolg in de zaak A.197.217 ontvankelijk bestreden: de beslissing van het dagelijks bestuur van de faculteit TEW van 23 juni 2010 waarbij aan R. De Wit een aanstelling van 25% vte wordt toegekend (derde bestreden beslissing) en de beslissing van de faculteitsraad Rechten van 28 mei 2010 in zoverre daarbij de opdrachten van A.-M. Van den Bossche en P. Van de Vijver vanaf 1 oktober 2010 worden bepaald (vierde bestreden beslissing, *partim*). Het onderzoek van de middelen wordt hierna bijgevolg enkel betrokken op die beslissingen.

VII. Ontvankelijkheid van het beroep A.199.260

Exceptie

37. De UA werpt op dat het beroep A.199.260 onontvankelijk is bij gebrek aan belang, aangezien verzoeker zich geen kandidaat heeft gesteld voor de ZAP-mandaten waarvan hij de toewijzing bestrijdt.

38. Verzoeker stelt dat door de bestreden beslissing drie specialisatievakken worden toegewezen op basis van vooraf opgestelde gedetailleerde vakbeschrijvingen “die op maat van en kennelijk door andere lesgevers waren opge-

steld”. Voor hem was het “bij voorbaat volkomen zinloos” om zich kandidaat te stellen, wat zou blijken uit de intensieve hetze die tegen zijn persoon werd gevoerd, de flagrant onrechtmatige ontneming van al zijn bestaande opdrachten, de onrechtmatige en irrationele afschaffing van het door hem voorgezeten EIZVR, de onrechtmatige en nauwelijks verholten voorbestemming van de nieuwe vakken voor andere collega’s, de samenstelling van de adviescommissies die in de faculteitsraad de eerdere beslissingen mee hadden goedgekeurd en dus de tegen hem ontketende animositeit deelden en de niet-objectieve verwerping van de kandidatuur van M. De Decker waarmee nogmaals wordt aangetoond dat de vakken op voorhand voor andere personen waren voorbehouden.

Beoordeling

39. Uit zijn aard strekt het ingediende beroep ertoe voor de verzoeker een nieuwe kans te verschaffen om zelf de aangeboden opleidingsonderdelen te kunnen verzorgen. In beginsel doet degene die kennis heeft gekregen van de oproep tot de kandidaten voor een vacante betrekking, maar zich geen kandidaat heeft gesteld, dan ook niet blijken van het rechtens vereiste belang bij de nietigverklaring van de benoeming die in die betrekking werd gedaan. In dat geval ontbreekt immers het geïndividualiseerde verband tussen de verzoekende partij en de bestreden benoeming, dat vereist is om de benoeming ontvankelijk te kunnen bestrijden. De zaken liggen slechts anders wanneer de verzoekende partij deugdelijke redenen had om zich geen kandidaat te stellen.

40. De door verzoeker ingeroepen redenen om zich geen kandidaat te stellen, kunnen niet overtuigen.

Waar verzoeker wijst op reeds vooraf opgestelde gedetailleerde vakbeschrijvingen, doelt hij op de vakomschrijvingen voor de opleidingsonderdelen van de PAVO-opleiding, opgenomen in de nota bijlage 10 van de beslissing van de faculteitsraad Rechten van 28 mei 2010. Daargelaten of deze vakomschrijvingen “op maat van en kennelijk door andere lesgevers waren opgesteld”, toont verzoeker niet aan dat hijzelf niet zou voldoen aan de in de vacature opgenomen functieopdracht en profielvereisten of wegens een ander, objectief vaststaand beletsel van meet af aan was uitgeschakeld voor de aanstellingen en bijge-

volg wist dat zijn kandidatuur bij voorbaat niet in aanmerking kon worden genomen en zijn kandidaatsstelling in dat geval zinloos was. In de correspondentie met verzoeker met betrekking tot de al dan niet verlenging van zijn aanstelling, wijst de UA verzoeker er overigens bij herhaling op dat het hem vrij staat zich bij nieuwe vacatures hiervoor kandidaat te stellen.

41. Verzoeker pleit voor een ruime interpretatie van het begrip ‘belang’ waarbij enkel een *actio popularis* uitgesloten zou worden. Hij betreft daarbij de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, die stelt dat procedureregels niet op buitensporig formalistische wijze mogen worden toegepast.

De Raad is van oordeel dat de door verzoeker gerapporteerde rechtspraak met betrekking tot overdreven formalisme, zoals de schikking van een verzoekschrift en de plaats waar de geschonden bepaling wordt vermeld of een materiële vergissing bij het vermelden van het materiële voorwerp van het beroep, van een fundamenteel andere orde is dan de eisen in verband met het belang als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een vordering die strekt tot de verwijdering van een administratieve rechtshandeling uit het rechtsverkeer.

Hoewel het recht op de toegang tot een rechter fundamenteel is in een rechtsstaat, is het evenwel niet absoluut en “zijn, buiten de grenzen van de inhoud zelf van elk recht, beperkingen impliciet toegestaan” (EHRM, 21 februari 1975, Golder t. Verenigd Koninkrijk, § 38). Het recht op toegang tot de rechter mag worden onderworpen aan ontvankelijkheidsvoorwaarden (EHRM, 19 juni 2001, Kreuz t. Polen, § 54; EHRM, 11 oktober 2001, Rodriguez Valin t. Spanje, § 22; EHRM, 10 januari 2006, Teltronic CATV t. Polen, § 47), voor zover ze voorspelbaar zijn en ze er niet toe leiden dat dit recht op zodanige wijze wordt beperkt dat de kern ervan wordt aangetast en de rechtsonderhorige wordt verhinderd gebruik te maken van een beschikbaar rechtsmiddel (EHRM, 12 november 2002, Zvolský en Zvolská t. Tsjechische Republiek, § 47).

Welnu, indien verzoeker zich kandidaat zou hebben gesteld, dan had het bestuur zijn aanspraken en verdiensten moeten beoordelen en kon hij die discretionaire beoordeling aan het wettigheidstoezicht van de rechter onder-

werpen. Door dit niet te doen, maakt hij het de Raad van State onmogelijk na te gaan of de door hem aangehaalde elementen een rol hebben gespeeld bij de beoordeling van zijn kandidatuur. Verzoeker heeft het bijgevolg aan zichzelf te verwijten dat hem de toegang tot de betrokken aanstellingen wordt ontzegd. Hem op grond van die vaststelling het vereiste persoonlijk en rechtstreeks belang bij zijn beroep ontzeggen, vormt geen excessieve beperking van het recht van eenieder op toegang tot de rechter.

42. Het omstandig betoog van verzoeker in laatste memorie kan dan ook niet overtuigen.

43. De exceptie is gegrond. Het beroep A.199.260 is onontvankelijk bij gebrek aan belang.

VIII. Onderzoek van de middelen in de zaak A.197.217

A. De beslissing van de faculteitsraad Rechten van 28 mei 2010 in zoverre daarbij de opdrachten van A.-M. Van den Bossche en P. Van de Vijver vanaf 1 oktober 2010 worden bepaald

Standpunt van de partijen

44. Verzoeker ontleent een vierde middel aan, onder meer, de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Hij betoogt dat de geviseerde aanstellingen van A.-M. Van den Bossche en van P. Van de Vijver geen enkele motivering bevatten.

45. Wat de opdracht van A.-M. Van den Bossche betreft, stelt eerste verwerende partij dat een toewijzing van opdracht overeenkomstig artikel 9, § 1, van het ZAP-statuuut geen motivering behoeft. Het betreft immers een opdracht aan een personeelslid zonder uitbreiding van het aanstellingspercentage, *in casu* is A.-M. Van den Bossche reeds voltijds ZAP-lid.

Wat de opdracht van P. Van de Vijver betreft, voert eerste verwerende partij geen verweer.

46. Verzoeker repliceert dat een bepaling van het ZAP-statuut geen afbreuk vermag te doen aan de formele-motiveringsplicht en dat daarenboven in artikel 10, § 2, van het ZAP-statuut uitdrukkelijk wordt bepaald dat de faculteit dienaangaande een “gemotiveerde beslissing” neemt.

47. Nadat het auditoraat in het auditoraatsverslag voorstelt om dit onderdeel van het vierde middel gegrond te verklaren, bespreekt eerste verwerende partij in haar laatste memorie nog wel het eerste onderdeel van het eerste middel en een volgens het auditoraat ambtshalve aan te voeren middel, maar niet het vierde middel.

Beoordeling

48. Welke ook de bepalingen van het ZAP-statuut mogen zijn die rechtsgrond bieden voor de bestreden beslissingen – partijen zijn het daarover niet eens – dan blijft daarnaast op het bestuur de verplichting rusten tot formele motivering van zijn beslissingen zoals deze voortvloeit uit de aangevoerde formele-motiveringswet.

De bestreden beslissing bevat met betrekking tot de opdracht-bepalingen van A.-M. Van den Bossche en P. Van de Vijver geen motivering.

49. Het middel is in zoverre gegrond.

B. De beslissing van het dagelijks bestuur van de faculteit TEW van 23 juni 2010 waarbij aan R. De Wit een aanstelling van 25% vte wordt toegekend

Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

50. Een eerste middel is geput uit de “schending van het gelijkheidsbeginsel (in samenhang met de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel), artikel 88 van het Universiteitendecreet, het ZAP-statuut van eerste verweerster en het beginsel *patere legem quam ipse fecisti* [...], *Eerste onderdeel*: schending doordat de [...] derde [...] bestreden beslissing aan andere personen aanstellingen en lesopdrachten [toewijst] zonder intern of extern vacaturebericht en zonder vergelijking van titels en verdiensten; [...] *Tweede onderdeel*: schending doordat de bestreden [beslissing] aanstellingen voor hogere percentages [toekent] dan degene die verzoeker werden aangeboden; [...] *Derde onderdeel*: schending doordat de Faculteit Rechten alle deeltijdse ZAP-leden met een aflopend mandaat, behalve verzoeker, een automatische verlenging van dit mandaat toekende”.

51. Door eerste verwerende partij erop gewezen dat de bestreden beslissing geen aanstelling betreft in het ZAP, maar als bijzonder academisch personeel (BAP) waarvoor geen vacature vereist is, repliceert verzoeker in de memorie van wederantwoord dat niettemin het bestuur verplicht is om rekening te houden met de aanspraken van al diegenen van wie het bestuur weet of moet weten dat zij belangstelling hebben voor de te begeven functie. Hij wijst erop dat hij zonder enige ondersteuning óók onderzoek deed, masterproeven heeft begeleid en een erkend interfacultair wetenschappelijk instituut heeft geleid.

Beoordeling

52.1. Op 23 juni 2010 beslist verwerende partij tot aanstelling van R. De Wit “als 25% BAP (gastprofessor – niveau ZAP) voor 3 jaar”. Eerste verwerende partij werpt verzoeker dan ook terecht tegen dat niet het ZAP-statuut maar de regels die het BAP-statuut beheersen toepasselijk zijn. Verzoeker spreekt

zulks naderhand in wezen ook niet meer tegen. Wel leidt hij uit het gelijkheidsbeginsel af dat verwerende partij onverminderd wat is bepaald in het BAP-statuut ertoe is gehouden de aanspraken te vergelijken van hen van wie zij weet of behoort te weten dat zij belangstelling hebben voor de te begeven functie.

Artikel 27 van het toepasselijke BAP-statuut bepaalt dat deeltijdse “onderwijsmedewerkers [kunnen] worden aangesteld voor hernieuwbare periodes van maximaal vijf jaar”.

Artikel 29, § 1, van het BAP-statuut bepaalt dat “[de] beslissing van de faculteit tot verlenging van een aanstelling van een onderwijsmedewerker [...] verplicht een evaluatie [omvat] van de afgelopen onderwijsactiviteiten”.

De derde bestreden beslissing blijkt te kaderen in de beoogde invoering of wijziging van de opleidingsonderdelen met betrekking tot het transport- en maritiem recht in functie van de samenwerking tussen de faculteiten TEW en Rechten en de andere participerende entiteiten, het ITMMA en de HZA, binnen het opgerichte Aktramar. Verzoeker spreekt in zijn laatste memorie niet de bevinding van het auditoraat tegen dat de betrokken opleidingsonderdelen in wezen dezelfde opleidingsonderdelen betreffen als de opleidingsonderdelen waarvoor R. De Wit reeds was aangesteld of werd aangesteld als plaatsvervanger bij de eerste bestreden beslissing, weze het onder een andere benaming.

Uit de beslissing blijkt dat er sprake is van een “heraanstelling” van R. De Wit en een uitbreiding van het aanstellingspercentage dank zij vrijgekomen personeelsruimte, voor een periode van drie jaar. Getuige de motivering van de beslissing, heeft de faculteit TEW tot de verlenging van de aanstelling besloten op basis van een positieve evaluatie van de afgelopen onderwijsactiviteiten. Bijgevolg diende er geen vacantverklaring te gebeuren en is het bestuur niet verplicht tot vergelijking van titels en verdiensten van andere mogelijk belangstellenden.

Dat in de toelichting bij artikel 28 van het BAP-statuut een vacature “ten zeerste aanbevolen” wordt leidt niet tot een andere conclusie; niet enkel is het slechts een aanbeveling, ze geldt immers “in geval van een onder-

wijsmedewerker die nopens een arbeidsovereenkomst zal worden aangeworven”, wijl het hier geen aanwerving maar een verlenging van een aanstelling betreft.

Het eerste onderdeel van het eerste middel is ongegrond.

52.2. Betrokken op de derde bestreden beslissing kan het tweede middelonderdeel niet overtuigen. Verzoeker gaat eraan voorbij, eensdeels, dat hij de beslissing van 30 oktober 2009 – waarin wordt vastgesteld dat hij de aan hem aangeboden aanstelling weigert en waaruit ook de weigering blijkt om zijn aanstelling voor die opleidingsonderdelen samen met een derde opleidingsonderdeel te verlengen voor minstens 50% – niet met een annulatieberoep heeft bestreden en, anderdeels, dat de derde bestreden beslissing betrekking heeft op latere academiejaren waarvoor ondertussen personeelsruimte is vrijgekomen, wat verzoeker niet betwist. Aan R. De Wit wordt voorts een aanstelling van 25% toegekend niet enkel voor het doceren van de opleidingsonderdelen Transportrecht, Privaatrechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht en seminarie Maritieme Rechtspraktijk – samen negen studiepunten – maar bijkomend voor het begeleiden van masterproeven en het verrichten van onderzoek en dienstverlening in het domein van transport- en maritiem recht in het kader van Aktramar. Verzoeker was voorheen in de faculteit TEW als tijdelijk ZAP-lid enkel met een onderwijsopdracht belast; dat hij vrijwillig ook onderzoek en maatschappelijke dienstverlening op zich nam doet dan ook niet anders besluiten. Verzoeker toont niet aan dat het verhoogde aanstellingspercentage niet objectief verantwoord is.

52.3. Het derde middelonderdeel hoeft geen nader onderzoek: het heeft betrekking op een beslissing van de faculteit Rechten, namelijk een onderdeel van de vierde bestreden beslissing.

52.4. Het eerste middel wordt verworpen.

Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

53. In het tweede middel voert verzoeker de schending aan “van de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”, hetgeen hij als volgt toelicht:

“103. Heel het feitelijke verhaal, dat hierboven werd geschetst, is één op-eenstapeling van onbehoorlijke bestuurshandelingen. Zij liggen in de lijn van een onbehoorlijk handelen waarmee verzoeker overigens al heel zijn loopbaan wordt geconfronteerd (zie enkele summie-re, later desgevallend aan te vullen indicaties supra, nr. 6). De voorgaanden van de bestreden beslissingen en deze beslissingen zelf laten o.m. het volgende zien:

- het voeren van besprekingen over een Beheersprotocol met het Europees Instituut voor Zee- en Vervoerrecht en vervolgens het laten stilvallen van deze besprekingen; - volslagen willekeur en grove discriminaties en inconsistenties bij de toedeling van aanstellingen en aanstellingspercentages (zie supra, nrs. 21 e.v.);
- het voortdurend negeren van inhoudelijke opmerkingen en constructieve suggesties (zie supra, nrs. 23 e.v.);
- het toezeggen van een reportage over verzoekers activiteiten in het UA-tijdschrift, waarna het zeerecht zelfs in een themanummer van dat tijdschrift over alle watergerelateerde activiteiten van de UA volledig wordt genegeerd (zie supra, nr. 36);
- het voortdurend negeren van vragen van verzoeker en zijn collega's om ernstig overleg met verzoeker, ook over de beleidsaspecten (zie o.m. supra, nr. 33);
- het op irrationele wijze weren van de vakdeskundigen en i.h.b. verzoeker als trekker in de materie uit alle overleg over de toekomst van het zee- en transportrecht (zie supra, nrs. 33 e.v.);
- het maandenlang voeren van geheime topbesprekingen over de toekomst van de hooggespecialiseerde discipline van het zee- en transportrecht uitsluitend onder niet-vakdeskundigen (een econoom, een externe kapitein ter lange omvaart en een professor IPR/Europees recht, die zichzelf bombarderen tot exclusief bevoegde ‘beleidsmakers’), terwijl precies verzoeker tot in januari 2009 door alle geleidingen van de UA als trekker en beleidsverantwoordelijke voor de uitbouw van zijn gespecialiseerde branche werd erkend (zie nogmaals supra, nrs. 19, 33, 54 en 73);
- het verschalken van verzoeker bij de uitnodiging voor een ‘afspraak’ die ter plekke een ‘functioneringsgesprek’ blijkt te zijn (zie supra, nrs. 37 e.v.);
- het manipuleren van het verslag van een (onwettig) functioneringsgesprek (zie supra, nrs. 38-41);

- het aan verzoeker trachten op te dringen van een ongevraagde aanstelling voor een discriminatoir en onwettig aanstellingspercentage (zie supra, nrs. 42-43);
- het dreigen met vacantverklaringen van verzoekers opdrachten, waarna wordt overgegaan tot de toewijzing van verzoekers opdrachten aan anderen zonder enige openbaarheid, vacantverklaring of vergelijking (zie nogmaals supra, nrs. 42-43);
- grove misleiding van de zeerechtacademici over de reële toekomstige aanstellingspercentages (zie supra, nrs. 68-71);
- opleggen van onredelijk korte reactietermijnen over fundamentele hervormingen die maandenlang in het geheim werden voorbereid en waarvan de implementatie geenszins dringend is (zie supra, nrs. 68-71);
- vermijden van elk overleg, elk horen en elke tegenspraak tijdens vergaderingen van de Faculteitsraden Rechten en TEW (zie o.m. supra, nrs. 54 en 73);
- aantoonbare misleiding door de UA-top van de leden van de Faculteitsraad en de Raad van Bestuur (zie o.m. supra, nr. 54, 73 en 74);
- afschaffing van een verdienstelijk en ambitieus Instituut zonder reglementair verplichte evaluatie, en nadat het amper een maand eerder nog sterk werd geloofd, enkel en alleen omdat het wordt voorgezeten door verzoeker, die eensklaps persona non grata is omdat hij een flagrant discriminatoire aanstelling weigerde (zie supra, nrs. 49 e.v.);
- oprichting van een nieuw Instituut ('Kenniscentrum') met precies hetzelfde statuut als het afgeschafte Instituut en dus zonder meerwaarde (zie nogmaals supra, nr. 49 e.v.);
- het toewijzen van een onderwijsopdracht voor een nieuw specialisatievak ('Europeesrechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht') aan een collega die nauwelijks affiniteit met de materie heeft terwijl verzoeker, volgens de UA zelf, een internationaal erkend specialist is (zie supra, nr. 87);
- het in het geheim toekennen van verzoekers opdracht voor het doceren van het basisvak inzake zeerecht aan een collega van een beroepsschool zonder doctoraat (zie supra, nr. 85);
- het op geraffineerde wijze toekennen van alle aanstellingen en vakken van verzoeker, deels onder het mom van herbenamingen van vakken, aan andere collega's, zodat verzoeker buiten spel wordt gezet (zie supra, nrs. 84 e.v.);
- het toekennen van automatische verlengingen van hun aanstelling aan alle deeltijdse professoren van de Faculteit Rechten met een aflopend mandaat, met uitzondering van verzoeker (zie supra, nr. 86);
- het opsturen aan verzoeker van zijn lessenrooster voor het volgende academiejahr terwijl de toekenning van zijn vak aan een niet-gedoctoreerde in zeer vergevorderde voorbereiding is (zie supra, nr. 85);
- het uitschrijven van zgn. externe vacatures voor specialisatievakken waarvan de beoogde kandidaten kennelijk zelf al de gedetailleerde vakbeschrijving hebben opgesteld (zie supra, nr. 88);
- het volledig terugschroeven van het besparingsdiscours ingevolge verzoekers terechte protest (zie supra, nr. 90);

-enz. enz.

Niet toevallig werd de onbegrijpelijke handelwijze van eerste en tweede verwerende partij door neutrale waarnemers aangemerkt als onredelijk (zie supra, nr. 75) en zelfs als ‘hallucinant’ (zie supra, nr. 62), en twijfelde niemand minder dan de regeringscommissaris ernstig aan de ‘meerwaarde’ van de genomen initiatieven (zie supra, nr. 74). De afschaffing van het Europees Instituut en de oprichting van het nieuwe Kenniscentrum werden door de volledig misleide Faculteitsraad Rechten, die geen enkele vorm van debat of tegenspraak mogelijk maakte, goedgekeurd met welgeteld 1 stem op overschot (zie supra, nr. 54). Ook in de Raad van Bestuur van eerste verweerster werd openlijk getwijfeld aan het draagvlak voor de genomen beslissing (zie nogmaals supra, nr. 74). Daarbovenop ontving verzoeker talrijke verontwaardigde reacties uit de maritieme en juridische sector.

Het is belangrijk te onderlijnen dat de thans bestreden beslissingen de concretisering en het resultaat zijn, direct ten nadele van verzoeker, van een maandenlang voorbereid wanbeleid en een wanbeheer.

Het feit dat de UA bijv. gedurende maanden elk overleg weigert en elke openbaarheid en tegenspraak schuwt, is een gebrek dat onmiddellijk al de bestreden beslissingen aantast.

De maandenlange verderschrijving van het wanbeleid en wanbeheer maken bij de beoordeling van de onbehoorlijkheid van de bestreden beslissingen verzwarende omstandigheden uit.

Zowat alle denkbare beginselen van behoorlijk bestuur werden bij het tot stand brengen van de bestreden beslissingen geschonden: het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het beginsel van de fairplay, het vertrouwensbeginsel, het evenredigheidsbeginsel, de hoorplicht, enz.

Dit geldt evenzeer in de mate dat de bestreden beslissingen zouden worden beschouwd als een vermomde tuchtsanctie of ontslag.

Het tweede middel is dus ten overvloede gegrond.”

In repliek op de in de memorie van antwoord opgeworpen *exceptio obscuri libelli* stelt verzoeker dat de veelvuldige terugverwijzing naar eerdere passages in het verzoekschrift, niet betekent dat het middel onontvankelijk zou zijn. Volgens hem blijkt uit lezing van de feitelijke uiteenzetting in verband met het middel “meer dan duidelijk genoeg welke beginselen van behoorlijk bestuur in welk opzicht werden geschonden”. Ook in de laatste memorie herhaalt verzoeker dat de loutere lectuur van het feitenrelaas en de uiteenzetting van het tweede middel in het verzoekschrift duidelijk maakt welke mistoestanden hij aanklaagt en welke beginselen van behoorlijk bestuur hierbij werden geschonden.

Beoordeling

54.1. Verzoeker geeft in het inleidend verzoekschrift een uitvoerige opsomming van volgens hem grievende gebeurtenissen. Voor elke gebeurtenis wordt verwezen naar randnummers onder de feitenuiteenzetting die zelf allerlei beschouwingen bevatten in verband met die gebeurtenissen.

Hoewel het middel *in fine* talrijke geschonden geachte beginselen bevat, kunnen ze, elk beginsel afzonderlijk, niet duidelijk en ondubbelzinnig in verband worden gebracht met de aangehaalde grievende gebeurtenissen of beslissingen. Verzoeker laat het blijkbaar aan eerste verwerende partij, aan de auditor-verslaggever en uiteindelijk aan de Raad van State over om de beslissingen af te wegen aan elk van de geschonden geachte beginselen.

Het is niet de taak van eerste verwerende partij, het auditoraat en nadien de Raad van State om het verzoekschrift te interpreteren en daarbij veronderstellingen te moeten maken, waardoor in werkelijkheid zij ertoe gebracht worden in de plaats van verzoeker het middel op te stellen en, daarenboven, te onderzoeken of en hoe een en ander specifiek op de derde bestreden beslissing betrokken kan worden. Ook het door verzoeker in laatste memorie uitvoerig ter sprake gebrachte recht op de toegang tot de rechter, bedoeld in artikel 6 EVRM, omvat niet dergelijke opdracht.

54.2. In de veronderstelling dat verzoeker in latere procedurestukken wel zou preciseren op welke wijze de door hem aangehaalde beginselen door de bestreden beslissingen en meer in het bijzonder door de derde bestreden beslissing worden geschonden, is dergelijke precisering laattijdig en bijgevolg onontvankelijk. Het middel wordt niet aangenomen.

54.3. De *exceptio obscuri libelli* is gegrond. Het tweede middel is onontvankelijk.

Derde middel

Uiteenzetting van het middel

55. In het derde middel wordt de schending aangevoerd “van artikel 83 van het Universiteitendecreet en artikel 128 van het Hogescholendecreet in samenhang met het gelijkheidsbeginsel en de beginselen van behoorlijk bestuur, i.h.b. het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel” omdat “[i]n-gevolge de vierde en vijfde bestreden beslissing [...] een lesgever die geen doctor op proefschrift is [wordt] belast met onderwijs”.

Beoordeling

56. Het middel kan niet worden betrokken op de derde bestreden beslissing; overigens is niet betwist dat R. De Wit houder is van een doctoraal proefschrift in de Rechten. Het middel wordt niet aangenomen.

Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

57. Een vierde middel is genomen uit “schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 90 van het Universiteitendecreet en de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur”.

Volgens verzoeker bevat de derde bestreden beslissing “duidelijk niet de allermiste motivering voor de aanduiding van deze lesgever [R. De Wit]”.

In de memorie van wederantwoord erkent verzoeker dat de beslissing, waarvan de precieze inhoud hem ten tijde van het indienen van het verzoekschrift onbekend was, “een zeer summiere formele motivering” bevat. Hij betoogt dat die motivering niet gesteund is op een vermelding van enige vergelijking van verdiensten, evenmin is een reden vermeld waarom de aanstelling wordt

verleend voor drie academiejaren terwijl hijzelf voorheen genoeg moest nemen met éénjarige aanstellingen; noch wordt gemotiveerd waarom niet werd overgegaan tot een vacantverklaring.

Beoordeling

58.1. Na kennisname van de stukken van het administratief dossier, blijkt verzoeker zijn middel te hebben aangepast.

Zoals reeds uiteengezet bij de bespreking van het eerste onderdeel van het eerste middel, betreft de beslissing een heraanstelling en een uitbreiding van aanstelling omwille van vrijgekomen personeelsruimte, voor een periode van drie jaar.

Alleszins bevat de beslissing een formele motivering, te weten:

“Ralph de Wit is doctor in de rechtsgeleerdheid (1993), met een proefschrift over vervoerrecht. Hij is een eminent jurist en specialist vervoerrecht. Hij publiceert regelmatig over contractenrecht, vervoerrecht en internationaal privaatrecht. Hij is een gewaardeerde gastprofessor die reeds meerdere jaren doceert in de Master na Master Maritieme Wetenschappen en de Master na Master Zee- en Vervoerrecht, met telkens positieve evaluaties door de studenten.”

Getuige de motivering van de beslissing, heeft de faculteit TEW tot de verlenging van de aanstelling besloten op basis van een positieve evaluatie van de afgelopen onderwijsactiviteiten. Een positieve motivering voor een heraanstelling volstaat; verzoeker zal in zijn dertien heraanstellingen aan de faculteit TEW ook geen uitdrukkelijk motief terugvinden waarom niet tot externe vacature wordt overgegaan. Geen rechtsregel vereist inderdaad dat afzonderlijk wordt gemotiveerd waarom niet wordt overgegaan tot een vacantverklaring of een vergelijking van titels en verdiensten, noch diende te worden gemotiveerd waarom een aanstelling voor drie jaar wordt verleend.

58.2. Het vierde middel is ongegrond.

Vijfde middel

59. Verzoeker ontleent een vijfde middel aan de schending van “artikel 10, lid 1, van de Arbeidsovereenkomstenwet in samenhang met de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheidsbeginsel”.

60. In de memorie van wederantwoord stelt verzoeker “niet verder aan te [dringen] op dit middel”, zodat hij geacht wordt afstand te doen van dit middel, wat hij in de laatste memorie ook bevestigt.

Zesde middel

Uiteenzetting van het middel

61. Een zesde middel is genomen uit “schending van artikel 32*bis*, lid 1 van de Wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk (de zgn. Pestwet), eventueel in samenhang met het gelijkheidsbeginsel en de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Verzoeker somt een reeks gebeurtenissen op om zijn stelling dat eerste verweerster hem pest, kracht bij te zetten. Meer bepaald verwijst hij naar het hem aangeboden gereduceerd aanstellingspercentage, het feit dat hij door de beleidsorganen van eerste verweerster werd genegeerd en geïsoleerd uit het beleidsoverleg over zee- en transportrecht met de HZA en het ITMMA, naar het feit dat geen van zijn opmerkingen en suggesties werden beantwoord, het feit dat zijn initiatieven om het EIZVR uit te bouwen werden genegeerd, het feit dat zijn prerogatieven als voorzitter van het met formele adviesbevoegdheid beklede EIZVR werden miskend, het feit dat het EIZVR werd opgeheven en vervangen door Aktramar, het feit dat hij en het zeerecht in het themanummer over watergebonden academische activiteiten van het officiële UA-tijdschrift werden genegeerd, het feit dat zonder motivering, openbaarheid of vergelijking al zijn lesopdrachten, grotendeels voor verhoogde aanstellingspercentages, na vijftien jaar werden toebedeeld aan andere collega's en het feit dat zijn voorstellen werden overgenomen en al zijn collega's nieuwe verbeterde aanstellingen verkregen ter-

wijl hij uit de UA wordt uitgesloten. Volgens verzoeker gaat het om een gerichte pestcampagne en officialiseren en concretiseren de bestreden beslissingen de eerdere pesterijen.

Volgens verzoeker is de hetze tegen hem een schoolvoorbeeld van een aanhoudende en georkestreerde pestcampagne door de werkgever.

Beoordeling

62.1. Het auditoraat heeft over het middel als volgt geconcludeerd:

“h. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat er sprake is van een problematische situatie tussen verzoeker enerzijds en eerste verweerster anderzijds. Er moet echter worden nagegaan of dat kan worden gekwalificeerd als pesten in de zin van artikel 32ter, 2°, van de Welzijnswet, veroorzaakt door eerste verweerster. Een conflictsituatie kan immers niet zomaar worden gelijkgeschakeld met pesterijen. Zelfs indien de conflictsituatie een bedreigende, vijandige, beledigende, vernederende of kwetsende omgeving heeft laten ontstaan, dan nog moet worden aangetoond dat deze situatie het al dan niet gewilde gevolg is van een terugkerend en onrechtmatig gedrag, waarvan de verzoeker het slachtoffer zou zijn en zoals de wettelijke definitie van pesterijen vereist.

i. In zoverre verzoeker diverse feitelijkheden aanhaalt om het kader te schetsen waarin de bestreden beslissingen werden genomen en om aan te tonen dat het om pesten gaat, dient te worden vastgesteld dat zij niet kunnen worden gekwalificeerd als pesten in de zin van artikel 32, 2°, van de Welzijnswet.

In het algemeen kan erop worden gewezen dat de nodige omzichtigheid is geboden om, zeker in een relatief sterk hiërarchisch georganiseerde structuur zoals een bestuur, al te gemakkelijk het bestaan van pesterijen aan te nemen. Ingeval de vermeende pester een hiërarchische bovengeschiede is, moet men nagaan of de vermeende pesterijen de grenzen van de normale gezagsuitoefening te buiten gaan. De normale uitoefening van het gezag door de werkgever of zijn afgevaardigden kan niet worden gelijkgesteld met pesterijen, zelfs indien de betrokken werknemer in zijn subjectiviteit en zijn eventuele gevoeligheid bepaalde situaties slecht kan beleven. De pesterijen kunnen niet bestaan in de uitoefening van het hiërarchisch gezag waarmee een rechtmatig beleid wordt uitgeoefend, wanneer dit niet overeenstemt met de persoonlijke verwachtingen van een ondergeschikte. Waar verzoeker aanvoert dat zijn aanstellingspercentage binnen de faculteit TEW op ‘volslagen willekeurige wijze en zonder overleg of elementaire motivering drastisch werd gereduceerd’, kan dit niet worden bijgevalen. Deze reductie steunt op het beleidsplan 2009-2013 van de faculteit TEW zoals goedgekeurd door de raad van bestuur. Daaruit blijkt dat voor

de faculteit TEW ongeveer 4,3 miljoen euro structureel moet worden geschrapt in de referentieperiode. Bijgevolg wordt deze reductie gerechtvaardigd met economische noodwendigheden. Overigens dient te worden opgemerkt dat op dat ogenblik niet enkel verzoeker geconfronteerd werd met een reductie van zijn aanstelling. Verzoeker heeft deze reductie misschien wel ervaren als kwetsend, beledigend of vernederend, doch wat hijzelf ervaart is niet doorslaggevend; het moet gaan om een onrechtmatig gedrag dat objectiveerbaar is. Volledigheidshalve wordt erop gewezen dat verzoeker de uiteindelijke beslissing van 30 oktober 2009 niet met een annulatieberoep heeft bestreden.

Waar verzoeker aanvoert dat hij door de beleidsorganen werd genegeerd en geïsoleerd uit het beleidsoverleg in het kader van de hervorming van het academisch onderwijs m.b.t. zee- en transportrecht, dient eerste verweerder te worden bijgetreden dat dit een beleidskeuze betreft welke tot de bevoegdheid behoort van de raad van bestuur, waarbij het college van decanen en de faculteitsraden een adviesbevoegdheid hebben. Hoewel verzoeker meent dat hij omwille van zijn expertise en in zijn hoedanigheid van voorzitter van het EIZVR diende te worden betrokken bij dit overleg, toont dit niet aan dat het gedrag van eerste verweerder op dit punt onrechtmatig zou zijn en bijgevolg een pestgedrag zou vormen. Het wordt herhaald dat het om een onrechtmatig gedrag moet gaan dat objectiveerbaar is: wat de werknemer heeft ervaren is niet doorslaggevend. Volledigheidshalve wordt erop gewezen dat verzoeker de beslissing van de raad van bestuur van 2 februari 2010, waarbij het EIZVR wordt opgeheven, niet heeft aangevochten. Tot slot dient te worden vastgesteld dat, getuige de veelvuldige tussenkomsten van verzoeker in het kader van de hervorming, hij zijn standpunt over de hervorming van het zee- en transportrecht heeft kunnen uiteenzetten en blijkbaar, zoals hij zelf aangeeft, met zijn voorstellen rekening werd gehouden.

M.b.t. het feit dat verzoeker niet werd aangesproken voor een publicatie, lijkt verzoeker daaraan eerder een subjectieve interpretatie te geven dan dat het gaat om een objectiveerbaar onrechtmatig gedrag. Verzoeker lijkt dit gegeven te hebben geïnterpreteerd op een wijze die is gekleurd door een persoonlijke gevoeligheid jegens eerste verweerder die mettertijd is gegroeid.

Het feit dat uit de beslissingen van eerste verweerder blijkt dat andere collega's verbeterde aanstellingen krijgen en hij niet, houdt evenmin in dat het om pesterijen gaat. Dat bepaalde aanstellingsbeslissingen niet in het voordeel van verzoeker uitdraaien maar wel in het voordeel van andere betrokken personen toont dit niet aan.

j. Tot slot rijst de vraag of de vermeende ongelijke behandeling die volgens verzoeker blijkt uit de bestreden beslissingen zelf, kunnen worden gekwalificeerd als pesten in de zin van artikel 32ter, 2°, van de Welzijnswet. Uit de bespreking van de voorgaande middelen blijkt dat verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat de [derde bestreden beslissing] onwettig [is], net zo min als hij aantoont dat deze [beslissing is] genomen met schending van artikel 32bis van de Welzijnswet. [...] Wat het tweede en het vierde onderdeel van de vierde bestreden beslissing betreft, zijn deze

zoals besproken in de voorgaande middelen niet gesteund op goede gronden. Evenwel kan uit de onwettigheid ervan niet zomaar worden afgeleid dat deze beslissingen kunnen worden gekwalificeerd als ‘pesterijen op het werk’ in de zin van de Welzijnswet. Het lijkt immers vergezocht en al-lerminst bewezen dat deze procedures, in het kader van de hervorming van het academisch onderwijs van het zee- en transportrecht, werden ge-manipuleerd met het enige doel verzoeker te treffen.”

62.2. In de laatste memorie betoogt verzoeker dat overeenkomstig artikel 32*undecies*, eerste lid, van de welzijnswet, de bewijslast bij de werkgever rust wanneer een belanghebbende “feiten aanvoert die het bestaan van [...] pesterijen [...] kunnen doen vermoeden”. Hij gaat er dan net aan voorbij dat in het aangehaalde, omstandig gemotiveerd onderzoek door het auditoraat wordt aangenomen dat hij géén feiten aanvoert die het bestaan van pesterijen doen vermoeden (“dat [de feiten] niet kunnen worden gekwalificeerd als pesten in de zin van artikel 32, 2°, van de Welzijnswet”), onderzoek voorts waarop verzoeker inhoudelijk niet meer ingaat; er is dan ook geen reden om, eensdeels, “de bewijslast dat er zich geen [...] pesterijen [...] hebben voorgedaan” aan verwerende partij op te dragen of, anderdeels, de geciteerde uiteenzetting en conclusie van het auditoraat af te vallen.

62.3. Het zesde middel is ongegrond.

Zevende middel

Uiteenzetting van het middel

63. Volgens een zevende middel, in ondergeschikte orde aangevoerd, is er sprake van machtsafwending:

“In hun onderlinge samenhang maken de bestreden beslissingen en hun hierboven uitvoerig geschetste context en voorgaanden overduidelijk dat de bestreden beslissingen er alleen op zijn gericht verzoeker op geraffineerde wijze uit de UA uit te sluiten en alleen zijn ingegeven door een persoonlijke vendetta door de instigatoren van de bestreden beslissingen.”

Beoordeling

64. Wie machtsafwending aanvoert, moet daartoe voldoende ernstige, welbepaalde en overeenstemmende vermoedens aandragen waaruit kan worden afgeleid dat andere dan rechtmatige doeleinden door het bestuur werden nagestreefd; daarenboven, opdat van machtsafwending sprake kan zijn, moet het ongeoorloofde oogmerk het enige doel van de bestreden beslissing zijn geweest.

De overwegingen die besluiten tot de afwijzing van het zesde middel omdat verzoeker geen pestgedrag aantoon, mogen als herhaald worden beschouwd om ook het zevende middel ongegrond te achten.

BESLISSING

1. De zaken A. 197.217 en A. 199.260 worden gevoegd.

2. De Raad van State vernietigt de beslissing van de faculteitsraad van de faculteit Rechten van de Universiteit Antwerpen van 28 mei 2010 waarbij wordt beslist dat Anne-Marie Van den Bossche vanaf 1 oktober 2010 het opleidingsonderdeel ‘Europeesrechtelijke vraagstukken inzake transport- en maritiem recht’ (3 stpn., 30 cu) zal doceren en dat Peter Van de Vijver vanaf 1 oktober 2010 het opleidingsonderdeel ‘Maritiem Recht’ (3 stpn., 30 cu), voorheen gedoceerd door Eric Van Hooydonk onder de benaming bijzondere studie ‘Zee- en transportrecht’, zal doceren.

3. De Raad van State verwerpt de beroepen voor het overige.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring in de zaak A. 197.217, begroot op 175 euro.

De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring in de zaak A. 199.260, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 4 juli 2013,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Dierk Verbiest